

1876

2021

Helsingin Suomalaisen Klubin

KLUBILEHTI

Ilmastointiremontti tuo
Klubitalon katolle ison konehuoneen

I / 2021

Meillä on ainutlaatuinen tilaisuus vaikuttaa ilmastonmuutoksen hillitsemiseen – ja aiomme myös käyttää sen.

Olemme sitoutuneet YK:n 1,5 °C ilmasto-tavoitteeseen, ja meille sitoutuminen tarkoittaa tekoja.

Hoidamme metsiä kestävästi, kehitämme ilmastopositiivisia tuotteita ja investoimme päästöjen vähentämiseen sekä vastuulliseen tuotantoon.

Rakennamme kestäväää ja kiinnostavaa tulevaisuutta tarjoamalla innovatiivisia vaihtoehtoja fossiilisen talouden ratkaisuille.

upm.fi/biofore

BIOTALOUS ON TEKOJA

INSPIROIDUMME biotalouden rajattomista mahdollisuuksista
TARJOAMME uusiutuvia ja vastuullisia ratkaisuja
INNOVOIMME tulevaisuuden vaihtoehtoja fossiilisen talouden ratkaisuihin

UPM **BIOFORE**
BEYOND FOSSILS

Sisältö

Puheenjohtajan pääkirjoitus	5
Klubin johtokunta	6
Klubin toimikunnat	11
Klubin harrasteet	17
Mikä on Helsingin Suomalaisen Klubin säätiö?	27
Klubin tilojen ilmanvaihto remontoidaan	28
Sivistysjuhlimesta läppärin ruudulla	32
Kirjoituskilpailun voittaja - Sivistys on kirjoitettu tarinoihin, ei koodinpätkiin	34
Ja vartiossa seisoi eversti	38
Viinit vaihtuivat arkiston aarteisiin	40
Sodan vaara ja pienen valtion liikkumatila	42
Poikkeusaikana Klubin jäseneksi	44
Koronavuoden mustoja	46
Päätoimittajan palsta	47

JULKAISIJA
Helsingin Suomalainen Klubi ry
Kansakoulunkuja 3, 00100 Helsinki

TOIMITUS
Heikki Hakala, päätoimittaja
040 771 0077
heikki.hakala@klubi.fi

ULKOASU
Katariina Pakarinen

PAINO
PunaMusta Oy
Esko Aaltosen katu 2
30100 Forssa

ILMOITUKSET
Kristian Miettinen
0400 225 855
aurinia@kolumbus.fi

KLUBIMESTARIT
09-586 8830

**TOIMINNANJOHTAJA
JA SIHTEERI**
09-5868 8366
www.klubi.fi

KANNEN KUVA
Petrus Laaksonen / Temgbom Oy

Helsingin Suomalainen Klubi on suljettu koronatilanteen vuoksi.

Klubin johtokunta päätti 5. maaliskuuta pitämässään kokouksessa Klubin sulkemisesta kokonaisuudessaan, mukaan lukien yläkellari, **5. 3. klo 20 lähtien**. Klubin ravintola sulki ovensa samaan aikaan hallituksen päätöksen mukaisesti kolmen viikon ajaksi määräysten mukaan.

Klubi avautuu 29.3. klo 10, mikäli ravintoloiden sallitaan avautua kolmen viikon sulkujakson jälkeen. Mikäli ravintoloiden sulkemista jatketaan, Klubi pysyy suljettuna viranomaisten antamien määräysten mukaisesti.

Sulkeminen koskee siis myös Klubin yläkellaria. Johtokunta katsoi, että klubilaisten terveyttä ei haluta millään tavalla vaarantaa. Viranomaisten määräykset eivät sulkemisesta suoranaisesti edellytä, mutta hallituksen suositus sosiaalisten kontaktien minimoimisesta on niin velvoittava, että yläkellaria ei haluta pitää tässä tilanteessa auki.

KUTSU

Helsingin Suomalaisen Klubi ry:n varsinaiseen kevätkokoukseen.

Klubin sääntömääräinen kevätkokous pidetään kevään koronarajoitusten vuoksi **keskiviikkona 26.5. klo 18.00 alkaen** Helsingin Suomalaisella Klubilla tai myöhemmin ilmoitettavassa paikassa.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 9. pykälän mukaan kevätkokoukselle kuuluvat asiat.

Helsingissä 24.2.2021
Klubin johtokunta

Pääkirjoitus

Kohti valoa käyn

lauloi Katri-Helena eräissä vuoden 1965 suosikki-iskelmässä. Rytmikäs kappale oli tanssilavojen suosikki. Tanssihetket ovat olleet harvassa, mutta kaikki on ollut koko pandemian ajan valmiina. Ohjelmakalenteri on suunniteltu samalla intensiteetillä kuin aiemminkin. Sekä suunnittelijat että toteuttajat ovat antaneet panoksensa, niin että kaikki on valmiina, kun voimme taas tulla tilaisuuksiin. Harrastusten kohdalla on etäosallistumisten lisäksi löydetty hajautettuja ratkaisuja jatkuvuuden ja turvallisuuden edistämiseksi.

Syyskokouksen kantaan selvittää jäsenyyden laajentamista, alkavat eri toimikunnat kevään aikana pohtia laajemminkin yhdistyslain eri jäsenyydenmuotojen soveltuvuutta toimintaamme. Klubin varsinaisen jäsenyyden lisäksi käytössä on jo nyt neljä muuta jäsenyydenmuotoa. Koska jäsenkehitys on ennustetusti laskeva, on jo nyt tervetullutta, että klubiveljet kukin kohdallaan veisivät jäsenhankintaa nykysääntöjen puitteissa omassa piirissään eteenpäin. Kevään aikana liittyneistä nuorin uusi jäsen on 18-vuotias ja vanhin 90-vuotias. Ikä ei näytä olevan minkäänlainen rajoittava tekijä.

Klubin talous on kestänyt korona-ajan haasteet. Klubi on reagoinut toimintaa, erityisesti ravintolatoimintaa, koskeviin taloudellisiin haasteisiin tulella vuokraantajan vastaan erilaisin järjestelyin. Vuokrausaste on hyvä tämän vuoden syksyyn saakka.

Kun päättyneen vuosikymmenen kuluessa Klubin talous on vankistunut, on tullut aika päivittää omassa käytössä olevia tiloja. Johtokunta päätti helmikuussa hyväksyä kiinteistöyhtiön ehdotuksen ilmastoitiin ja siihen liittyvien remonttien toteuttamisesta tulevana kesänä. Perinteitä kunnioittaen tilojen ilmettä raikastetaan ja jäsenille rakennetaan laajennettu olohuone, josta osan muodostaa kirjasto. Kirjaston paikalle tulee kabinetti takkoineen. Nykyaikainen ilmastointi nostaa viihtyvyyden uudelle tasolle ja alentaa kustannuksia.

Johtokunta päätti koronapandemian leviämisen rajoittamiseksi siirtää kevätkokouksen toukokuun lopulle. Viime vuotta koskevat tilinpäätösmaatallit tulevat tarkastusten jälkeen jäsenivustoille maaliskuun lopulla.

Tätä kirjoitettaessa valo ei ole vielä kirkastunut, mutta siitä on jo aavistus. Kannustan jokaista klubiveljeä, kuten tähänkin asti, suhtautumaan annettuihin ohjeisiin ja suosituksiin kärsivällisesti. Esimerkit muualta osoittavat, että rokotusten edistyessä voimme vähitellen palata aktiiviseen toimintaan, sillä kaikki on valmiina sitä varten.

Haluan kiittää aiempia johtokunnan jäseniä heidän tekemästään työstä Klubin eteen ja toivon uusien jäsenien niin johtokunnassa kuin toimikunnissa tuovan uusia ajatuksia ja tuulia toimintaamme. Erityiset kiitokset kuuluvat henkilökunnalle ja kaikille luottamushenkilöille, jotka ovat ylläpitäneet valmiuksia ja hoitaneet suunnitellut tehtävät.

Omalta osaltani haluan kiittää saamastani kannustuksesta ja monista tuen ilmaisuista aloittaessani uudessa tehtävässäni.

Raimo Ilveskero,
puheenjohtaja

Klubin johtokunta ja toimikunnat

Klubin syyskokouksessa valittiin uusi puheenjohtaja ja kolme uutta johtokunnan jäsentä. Esittelemme tässä numerossa johtokunnan sekä toimikunnat. Harrastustoimikunnan yhteydessä esittäytyvät myös Klubin moninaiset harrasteet.

Kuvassa takarivissä vasemmalta oikealle Mikael Stelander, Hans Purola, Mauri Kotila ja Olli Meretoja. Edessä Pellervo Erkkilä, Rainer Friberg, Raimo Ilveskero, Inkeri Lohivesi (sihteeri) ja Timo Toni. **KUVA** Elias Iirola.

Raimo Ilveskero
Klubin puheenjohtaja

Raimo Ilveskero (71) aloitti Klubin puheenjohtajana vuoden 2021 alussa. Hän liittyi Klubiin 2012 samalla, kun ryhtyi hoitamaan Klubin toiminnanjohtajan tehtävää. Hän oli toiminnanjohtajana vuoteen 2018 saakka. Vuonna 2019 hänet valittiin Klubin johtokuntaan, missä hän johti talous- ja hallintovaliokuntaa.

Valmistuttuaan kauppakorkeakoulusta Raimo Ilveskero toimi lähes koko työuransa Keskon päivittäiskaupan eri johtotehtävissä, mm. paahtimon ostopäällikkönä

ja johtajana. Hän siirtyi eläkkeelle 2005. Eläkkeelle jäätyään hän toimi kolmannella sektorilla, mm. sotaveraanityössä Espoossa. Raimolla ja hänen puolisoillaan on kuusi lasta ja kolme lastenlasta.

Raimo Ilveskeron laajempi esittely ja haastattelu löytyy Klubilehdestä 4/2020.

KUVA Elias Iirola.

Rainer (Friba) Friberg
Klubin varapuheenjohtaja

Olen liittynyt Klubiin 2003 ja samalla Klubin kuoron. Toimin kuoron puheenjohtajana 11 vuotta (2005–2015). Olen ollut vuodesta 2020 Klubin johtokunnan jäsen ja sen varapuheenjohtaja sekä kulttuuritoimikunnan ja palkitsemistoimikunnan puheenjohtaja sekä ohjelmatoimikunnan jäsen. Olen saanut vastaanottaa huomionosoituksia: Klubin kultainen ansiomerkki 2006, Kunniakuorolainen nro 3 2016 sekä Klubin standaaari 2016.

Eämäntyöni olen tehnyt amerikkalaisen tietokonealan täyden palvelun yrityksessä teknisellä osastolla eriasteisissa esimiestehtävissä mm. asiakaspalvelupäällikkö, branch manager. Viimeisin tehtäväni oli vastuu

Pohjoismaiden laaturyhmässä latupäällikkönä ja laatuksulttina, josta tehtävästä jouduin kolmen epäonnistuneen selkäleikkauksen takia luopumaan ja siirtymään työkyvyttömyyseläkkeelle 1996.

Olen ollut Rastilan Venelijät ry:n perustaja 1978 ja kommodorina 35 vuotta, Vuosaaren Mieslaulajat ry:n puheenjohtajana kahdesti, yhteensä 7 vuotta, Sulasolin Helsingin piirin hallituksen jäsen 12 vuotta, joista puheenjohtajana 6 vuotta sekä Sulasolin (Suomen Laulajain ja Soittajain Liitto ry) hallituksen jäsen 12 vuotta, joista puheenjohtajana 6 vuotta. Vuodesta 2010 olen ollut JR4, Puna-Mustarykmentin perinnetoimikunnan hallituksen jäsen.

KUVA Jarmo Heinonen.

Pellervo Erkkilä

Olen 77-vuotias eläkkeellä oleva yrittäjä ja kansainvälisen kaupan asiantuntija. Koulutukseltani olen valtiotieteen kandidaatti. Olen ollut avioliitossa vuodesta 1971 ja meillä on kaksi lasta.

Toimin tilatyöryhmän puheenjohtajana. Työryhmä pohtii Klubin tilojen parhaita käyttöratkaisuja. Olen myös Kiinteistö Oy Kansakoulukuja #:n hallituksen, sekä Klubin johtokunnan jäsen.

KUVA Elias Iirola.

Mauri Kotila

Harrastustoimikunnan puheenjohtaja

Mauri Kotila liittyi Klubiin 1997. Seniorijumpassa hän aloitti 2013 ja on toiminut sen vetäjänä vuodesta 2015.

Mauri on ollut johtokunnan jäsen vuodesta 2020 ja hän on toiminut aktiivisesti Klubin senioritoiminnan vetäjänä usean vuoden ajan. Harrastustoimikunnan vetäjänä Mauri aloitti vuoden 2021 alussa.

Hän on toiminut Vakuutus Pohjossa kiinteistöpäällikkönä, josta tehtävästä hän jäi eläkkeelle 2007.

KUVA Elias Iirola.

Pertti Torstila

Yhteiskuntasuhteiden toimikunnan puheenjohtaja

Johtokunnan jäsen Pertti Torstila (75) on eläkkeellä oleva suurlähtetilas ja UM:n pitkäaikainen valtiosihteerin (2006-2014). Eläköitymisensä jälkeen hän toimi Suomen Punaisen Ristin puheenjohtajana vuosina 2014-2020. Pertti Torstila isännöi klubin ulkopoliittikan iltoja seitsemän vuoden ajan 2013-2020 ja johtaa nyt yhteiskuntasuhteiden toimikuntaa.

KUVA Elias Iirola.

KUVA Elias Iirola.

Hans Purola

Olen ollut jäsenenä toukokuusta 2017, suosittelijoiden Aimo Maanaviljan sekä Antti Tuukkasen edesauttamana. Viime syyskokouksessa minut valittiin johtokunnan jäseneksi.

Olen 49-vuotias, asun Hyvinkäällä, minulla on kaksi lukioikäistä lasta, vaimoni on varhaiskasvatuksen maisteri toimien Orimattilassa varhaiskasvatuksen johtajana. Edustamme suomalaista keskiarvoperhettä, ei pelkäästään rakenteemme vuoksi, vaan myös siksi, että rivitalokotimme pihalla on valkoinen Skoda Octavia farmari.

Harrastuksiini kuuluu lenkkeily, yritys Advisor toiminta, sijoittaminen, järjestötoiminta (Lions Töölö, Suomen Lumilautaliitto, Klubi) sekä autoilu (autona Audi TT 2001 quattro 225 Roadster)

Työssäni olen toiminut IT-palvelualalla johtotehtävissä, yrityksissä Nokia, Siemens, Elisa, Hewlett-Packard ja nykyään DXC Technologies.

Toivonkin yhteydenottoja ja mietteitä etenkin digitaalisuus-teeman osalta. Saat minuun yhteyden: hans.purola@klubi.fi. Mielelläni turisen yhteisistä harrastuksista. Nähdään Klubilla.

Olli Meretoja

Viestintätoimikunnan puheenjohtaja

Liityin Klubiin 10 vuotta sitten harrastamaan korttipelisiä, ensin skruuvia ja sittemmin myös bridgeä. Jo liittyessäni tiedostin Klubimme ainutlaatuisen arvopohjan ja kunniakkaan historian. Kun aika oli sopiva, pyrin johtokunnan jäseneksi ja olen tässä palvelijan toimesani nyt kolmatta vuotta. Useiden lääkärilehtien päätoimittajaharrastusteni vuoksi minut valittiin vetämään viestintätoimikuntaa. Tämä on upea työsaika! Viestintä on kiehtova aihekenttä ja työ muuttuu ajan hengessä eri painotuksia tarvitseväksi.

Klubi on hyviä perinteitä kunnioitava ja oikean tiedon jakamisen välttämättömyys on keskeinen asia. Tällä hetkellä pyrkimys on mahdollisimman avoin tiedottaminen, mikä samalla eh-

käisee väärän tiedon kulkeutumista käytävillä ja lisää veljien tietoutta ja luottamusta Klubiin.

Olen itse vankan tiedon kannattaja. Tämä johtunee taustastani, kun toimin viimeiset 30 työvuottani Hyksin Lastenklinikan anestesiaosaston ylilääkärinä vastaten sekä leikkaustenaikaisesta toiminnasta että teho-, ensi- ja kivun hoidosta. Työn haasteellisuuden eräs olottuvuus oli potilaiden ikäjakauma pienestä keskosesta (alle 500 g) 15-vuotiaaseen teiniin. Vain oikeaa tietoa jakamalla ja kysymällä saattoi asioita ratkaista mahdollisimman positiivisin tuloksin. Sama pätee viestintään.

Toivon kaikille turvallisuutta ja terveyttä tässä raastavassa koronan luomassa eristäytyneisyydessä.

KUVA Elias Iirola.

Mikael "Mikke" Stelander

Ohjelmatoimikunnan puheenjohtaja

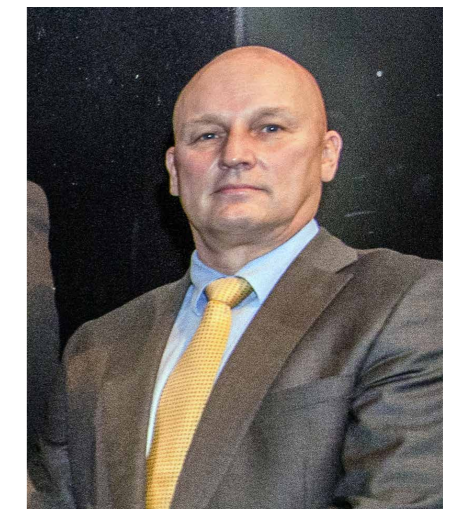
Mikael "Mikke" Stelander on Tapiolassa syntynyt, Haukilahdessa nykyisin asuva, kauppatieteilijä Helsingin kaupakorkeakoulusta. Hän liittyi Klubin jäseneksi vuonna 2000 jo 30 vuotiaana. "Klubin entinen keittiömestari Juha Vepsä on kummisetäni, joten Klubi tuli minulle tutuksi ehkä normaalia nuorempana."

Stelander on kansainvälisen konsulttiyhtiö Stanton Chasen toimitusjohtaja. Hänen vastuullaan on myös kansainvälisesti Private Equity -toimiala. Toimisto muutti joulunpyhinä Espoon Keilarannasta Erottajankadulle, joten matka Klubille lyhentyi huomattavasti.

Klubilla Mikke on ollut Tiistain Talouskerhon jäsen ja osallistunut Klubi-

bin rekrytointeihin. Hän oli myös Antti Virkkusen johtaman tulevaisuustyöryhmän jäsen. Eikä sovi unohtaa, että Mikke on voittanut sikarikerhon slow smoking -kilpailunkin. Biljardia Mikke on käynyt pelaamassa Tuomo Mattilan kanssa.

Stelander toimii kommodorina Helsingfors Segelsällskap HSS:llä, joka on Suomen neljänneksi suurin purjeseura. Hän purjehtii vuonna 1936 rakennetulla 8mR luokan Ilderim-veneellä. Hän omistaa myös 1945 rakennetun Saaristoristeilijän sekä muutamien moottoriveneiden. Sairaus on siis edennyt jo aika pitkälle", naurahtaa Mikke.

KUVA Elias Iirola.

Timo Toni

Talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtaja

Olen teollisuuden ja talouden asiantuntija, koulutukseltani teollisuustalouden diplomi-insinööri. Aloitin työelämäni Nokialla, josta siirryin Rauma-Repolaan ja sieltä vuonna 1992 Konecranesiin. Olen työskennellyt yli 30 vuotta kansainvälisen liiketoiminnan johtotehtävissä, joista yhteensä yli 10 vuotta ulkomailla: Saksassa, Itävallassa ja USA:ssa. Ehkä mielenkiintoisin kokemus on ollut asemapaikka Wien, jossa asuimme perheeni kanssa yli 4 vuotta. Vastasin Konecranesin Kaakkois-Euroopan liiketoiminnosta. Tällöin toimin Konecranes Itävallan toimitusjohtajana sekä Konecranes Unkarin, Puolan ja Romanian hallituksen jäsenenä. Toimin myös Finnish-Österreichische Wirtschaftsforumissa.

Vuosina 2009-2016 vastasin globaalisti myynnin johtamisen ja asiakkuuksien konseptien ja prosessien kehityksestä ja toteuttamisesta. Lisäksi toimin useissa muissa kehitys- ja muutoshankkeissa niin ohjausryhmän vetäjänä kuin jäsenenä. Näistä kokemuksista on hyötyä myös Klubin toiminnassa.

Viisi vuotta olen ollut aktiivinen Klubilla kävijä. Toimikuntatyön lisäksi käyn klubin teemailloissa ja muissa tilaisuuksissa. Erityisen mielenkiintoista on kuunnella korkean tason asiantuntijoita talouspolitiikan, EU:n, ulkopolitiikan, teknologia ja tieteen sekä historian illoissa. Klubin musiikkitarjonta ja matineat tuottavat aina suurta iloa.

Klubin jäseneksi liityin 2007 ja ensimmäinen luottamustehtävä oli säätiön hallituksen jäsenyys vuonna 2017. Samana vuonna aloitin säätiön sijoituslautakunnan jäsenenä. Tehtävänä oli tehdä ehdotuksia siitä, miten säätiön varoja tullaan sijoittamaan ja hoitamaan.

Vahva talousosaaminen tuo parhaiten lisäarvoa Klubille ja aloitinkin talous- ja hallintotoimikunnassa vuonna 2018. Klubin IT-järjestelmien uudistamista varten johtokunta nimesi työryhmän, jonka puheenjohtajana toimin 2019-2020. Tässä projektissa uusimme jäsenrekisterin, tapahtumahallinnan ja verkkosivut ennen kaikkea tekniseltä alustaltaan. Lisäksi kilpailutimme kir-

KUVA Antti Virkkunen.

janpitoimiston, jonka vaihdon myötä saimme uudet taloushallinnon järjestelmät käyttöömmme. Tämän kevään aikana otamme käyttöön vielä työryhmä- ja uudet tietokantaratkaisut laajasti.

Tämän vuoden alusta olen talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtaja ja johtokunnan jäsen.

Toimikunnat

Talous- ja hallintotoimikunta

TEKSTI Timo Toni | KUVA Elias Irola

Talous- ja hallintotoimikunnan tehtävänä on ohjeistaa ja aikatauluttaa talousarvion valmistelu: toimintasuunnitelma, investoinnit ja budjetti. Toimikunta tekee toiminnanjohtajan kanssa esityksen talousarviosta johtokunnan ja syyskokouksen hyväksyttäväksi.

Toimikunta seuraa kuukausittain kirjanpidon, maksuvalmiuden ja talousarvion toteutumista ja raportoi niistä johtokunnalle.

Toimikunta valmistelee toiminnanjohtajan kanssa Klubin tilinpäätöksen, jonka se esittelee johtokunnalle.

Varsinaisen jäsen toiminnan talouden seurannan lisäksi toimikunta käsittelee vuokraustoimintaan ja kiinteistöhoitoon liittyviä kysymyksiä. Toimikunta seuraa myös ravintola-asioiden kehittymistä ja yhteistoimintasopimuksen noudattamista ravintolajaoston raportoinnin pohjalta. Ravintolan vuokrasopimuksesta ja siihen tehtävistä muutoksista päättää johtokunta. Tavoitteena on kaikkien vuokrattavien tilojen osalta mahdollisimman korkea vuokrausaste. Kiinteistön hoidon osalta toimikunta käsittelee Klubin omistaman kiinteistöosakeyhtiön lainoitusta sekä kiinteistön kuntoon ja hoitoon liittyviä asioita Klubin talouden kannalta.

Jäsenmäärän kehitystä toimikunta tarkastelee erityisesti talouden näkökulmasta talousarvion ja tilinpäätöksen yhteydessä.

Keskeistä on myös hallinnon sujuvuus, tehokkuus ja tarkoituksenmukaisuus. Kehittämistoimiin toimikunta asettaa tarvittaessa työryhmiä.

Kuvassa vasemmalta oikealle Kari Storckovius, Jarmo Lohi, Antti Aho, Timo Toni, Jouni Päivölä ja Veijo Kekkonen.

Talous- ja hallintotoimikunnan jäsenet

Antti Aho, OTK, Klubin jäsen vuodesta 1986. Talous- ja hallintotoimikunnan jäsen vuodesta 2015, Gastronomisen kerhon johtoryhmän jäsen. Vuonna 2019-2020 toimineen Klubin tulevaisuustyöryhmän jäsen. Siviilissä työskennellyt pääasiassa energiateollisuudessa viestintä- ja henkilöstöhallinnon johtotehtävissä.

Lauri Jouppi, ekonomi, Klubin jäsen 1996, Talous ja hallintotoimikunnassa kunnioitettavat 20 vuotta, Klubin viisinkertainen darts-mestari, Pankkialalla yli 40 vuotta, tällä hetkellä Handelsbankenissa.

Toimikunnan uudet jäsenet 2021:

Veijo Kekkonen, kiinteistökehitysjohtaja, Klubin jäsen vuodesta 2008. Klubin kiinteistöosakeyhtiön hallituksessa vuodesta

2020. Veijolla on yli 30 vuoden monipuolinen kokemus rakennus- ja kiinteistöliiketoiminnasta, urakoinnista ja rakennuttamisesta. Toimii tällä hetkellä Ramboll CM Oy kiinteistökehitysjohtajana.

Jarmo Lohi, ekonomi, Klubin jäsen vuodesta 1988. Toiminut Klubin tilintarkastajana ja varatilintarkastajana. Laaja-alainen ja pitkä kokemus tilintarkastuksesta niin suurissa kuin pienissä yrityksissä, yhdistyksissä ja säätiöissä.

Jouni Päivölä, eMBA, Aalto-yliopisto, Klubin jäsen vuodesta 1997. Ravintolajaoston puheenjohtaja tämän vuoden alusta. Toiminut Klubilla monissa tehtävissä, Johtokunnan jäsenenä, talous- ja hallintotoimikunnan pj:nä, Gastronomisen kerhon jäsen. Siviilissä toiminut yrittäjänä/toimitusjohtajana ja konsulttina. Pitkä laajalainen kokemus ravintola-alalta.

Yhteiskuntasuhteiden toimikunta

TEKSTI Pertti Torstila | KUVA Elias Iiro

Yhteiskuntasuhteiden toimikunta perustettiin syksyllä 2020. Toimikunta sai tehtäväkseen suunnitella, toteuttaa ja raportoida asioita, jotka liittyvät Klubin julkikuvaan, näkyvyyteen ja vaikuttavuuteen suomalaisessa yhteiskunnassa.

Jäsentutkimuksessa 2020 ja tulevaisuustyöryhmässä esille nousseet teemat tarjoavat nyt työlle hyvää pohjaa. Yhteydenpito sidosryhmiin, Klubin kansainvälisten suhteiden kehittäminen ja yhteyksien ylläpitäminen veljesklubeihin kirjattiin tehtävien joukkoon. Klubin nettisivuilla julkaistut, kaikille suomalaisille tarkoitetut sisällöt, kuten SKSM/Suomen kansan sähköinen muisti ja julkaisusarjat vahvistavat klubin yleishyödyllistä statusta ja ovat uuden toimikunnan tärkeä tehtäväalue. Samaan tavoitteeseen tähtäävät Klubin ja sen yhteisöjen rahoittamat julkiset kilpailut, kuten Suomalainen kirjoituskilpailu ja Suomen kielen ja kulttuurin tunnustuspalkinto.

Toimikunnassa puhetta johtaa **Pertti Torstila** ja jäseniä ovat **Eero Akaan-Penttilä** (SKSM), **Antti Halli** (Kielen ja kulttuurin tunnustuspalkin-

Kuvassa vasemmalta oikealle **Pentti Partanen**, **Petri Tuomi-Nikula**, **Pertti Torstila**, **Eero Akaan-Penttilä** ja **Jaakko Laajava**.

to), **Jaakko Laajava** (Ulkosuhteet, ml. kansainväliset) ja **Petri Tuomi-Nikula** (Suomalainen kirjoituskilpailu), **Pentti Partanen** ja **Ari Huovinen**.

Toimikunta kokoontuu muiden toimikuntien tapaan kerran kuukaudessa ja raportoi työstään suoraan johtokunnalle.

Toivomme klubiveljiltä ajatuksia ja aloitteita toimikunnan työn tueksi.

Viestintätoimikunta

TEKSTI Olli Meretoja | KUVA Jarmo Heinonen

Klubin viestintätoimikuntaa on merkittävästi säätänyt sen puheenjohtajien aktiivisuus. Näin ovat syntyneet mm. Suomen kansan sähköinen muisti, jonka alkusysäyksen antoi **Leif Eklöfin** käynnistämät Mannerheim- ja Sibelius-sivustot Leif Nordinin puheenjohtajakaudella sekä **Pekka Rapilan** luoma Suomalainen kirjoituskilpailu. Tällä hetkellä toimikunnan keskeisiä asioita ovat Klubin viestinnän fasilitointi, internet-sivustot, kuvakulttuuri ja Klubilehti.

Toimikunta pyrkii lisäämään jäsenistön tietoisuutta Klubin olemassaolosta ja sen perinteistä myös uudet ja nuoret jäsenet huomioiden. Toimikunta pohtii myös, miten sen tekemät päätökset ja ehdotukset vaikuttavat uusien jäsenten rekrytoitavuuteen ja nykyisten jäsenten tyytyväisyyden lisäämiseen Klubin toimintoihin. Vuoden 2020 jäsenkysely ja tulevaisuustyöryhmän työ antavat merkittävää taustaa asioiden kehittämiseksi.

Toimikunta ideoi monipuolisesti asioita, jotka lisäävät klubiveljien keskinäistä verkostoitumista ja keinoja lisätä Klubin tunnettuutta ja näkyvyyttä myös ulospäin. Näihin liittyen johtokunta on toistaiseksi hyväksynyt mm. perinneviiriin juhlasalin ovelle, klubilipun hankkimisen sekä Klubin. nimen selkeyttämisen pääovelle, vuosipäivätradition uudelleen aloittamisen, Klubin esittelyvideoiden tekemisen, toimikuntien esittelyt ja yleisen avoimen informaation jakamisen lisäämisen nettisivuille sekä avoimen klubikansion tekemisen.

Klubin verkkosivujen (www.klubi.fi)

Kuvassa vasemmalta oikealle **Inkeri Lohivesi**, **Olli Meretoja**, **Olli Junes**, **Olli Tuores** ja **Elias Iiro**.

viestinnällinen merkitys on suuri. Toimikunta hienosäätää sivujen viestinnällistä käytettävyyttä, mikä saattaa edellyttää myös henkilöresursointia. Tilaisuuksien etäkatselemahdollisuutta kehitetään, jotta tapahtumien seuraaminen esim. kotoa olisi helpompaa. Myös joihinkin harrastuksiin voidaan osallistua etätoimintana.

Klubilehti (päätoimittaja **Heikki Hakala**) ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehden sisältö muodostuu Klubin sisäisistä asioista, teemailtojen teemojen esittelystä ja klubiveljien kirjoituksista. Viestintätoimikunnan tehtävänä on toimia keskustelualustana lehden yksittäisten numeroiden ja kokonaisuuden kehitystyössä.

Kuvakulttuurityöryhmä (pj **Elias Iiro**) huolehtii Klubin tapahtumien kuvauksesta ja kuvien tallennuksesta.

Kuva-arkiston kuvat ovat avoimesti ja tietokannan kuvat klubilaisten nähtävissä. Tallenteiden tunnettuisuutta pyritään lisäämään jäsenkunnassa. Viestintätoimikunta ratkoo mm. näitä keinoja ja on foorumi pohtimaan kuvakulttuurikokouksia sekä edistämään sen toimintaa.

Viestintä on melko haastava projekti, mutta yhdessä tekemällä ja palautetta kuuntelemalla saamme varmasti kaikkia klubilaisia palkitsevaa ja tyydyttävää tietä raivattua kohden entistä valoisampaa tulevaisuutta.

Toimikunnan jäsenet: Olli Meretoja (pj), Heikki Hakala, Pertti Hyvärinen, Elias Iiro, Olli Junes, Inkeri Lohivesi, Pentti Paalu, Kari Storckovius ja Olli Tuores.

Ohjelmatoimikunta

TEKSTI Aarno Cronvall | KUVA Esa Malm

Kun ohjelmatoimikunta syksyllä valmistelee kevätkauden 2021 ohjelmakalenteria kaikkien toimikuntien ehdotusten pohjalta, lähdimme heti siitä, että koronatilanne ei vaikuta työhömmme. Teimme kattavan ohjelmiston toivoen tietysti, että Klubin pääsalissa tilaisuuksia voi olla. Näin hyvin ei sittenkään käynyt.

On ollut mielenkiintoista seurata pandemian eri vaiheita ja peilata niitä myös Klubin arkeen. Meillä on pienessä koronatyöryhmässämme kaksi lääketieteen huippuasiantuntijaa ja molemmat klubiveljiämme. Professori, HUS:in johtajaylilääkäri **Markku Mäkijärvi** sekä sisätautien emeritusprofessori ja lääketieteen iltojen isäntä **Kimmo Kontula**. Noudattamme heidän suosituksiaan Klubin toiminnasta. Suuri kiitos heille arvokkaista neuvoista ja keskusteluista!

Kun kirjoitan tätä, helmikuun viimeinen viikko on alkamassa. Tautitilanteen vuoksi ei maaliskuussakaan pääsalissamme tule olemaan ohjelmatilaisuuksia. Ravintola kyllä toimii rajoitustensa puitteissa, mutta tilanteen vaikeuden voi vain aavistaa. Olisiko huhti- ja toukokuussa jo jotain valoa? Ohjelmaa ainakin riittäisi.

Ohjelmatoimikunta on pitänyt elokuusta lähtien kokouksiaan säännöllisesti kerran kuukaudessa. Tammikuussa aloittaneen ohjelmatoimikunnan uuden puheenjohtajan ja johtokunnan jäsenen, **Mikael Stelanderin** johdolla on käyty innostavaa keskustelua tulevaisuudesta. Niin monessa ansioituneen **Seppo Hovin** jäätyä pitkän rupeaman jälkeen pois toimikun-

taan on uutena jäsenenä tullut musiikin- ja kulttuurin moniottelija, pianisti ja säveltäjä **Jukka Nykänen**. Muut jäsenet ovat kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja ja johtokunnan varapuheenjohtaja **Rainer Friberg** sekä kirjan iltojen isäntä **Tapani Ruokanen**. Jatkan myös itse toimikunnassa.

Vaikka elämme epävarmassa tilanteessa ja joudumme reagoimaan uusiin käänteisiin, näen kuitenkin paljon myönteistä edessämme, mm. rokotusten

ansiosta. Itse en puhukaan tilaisuuksien tai tapahtumien peruutuksista, vaan siirtymisistä. Tämän ovat kaikki jo siirtyneiden tilaisuuksiemme isännät ja vieraat ymmärtäneet sekä hyväksyneet. Olen varma, että vaikea ja monia ahdistavakin aikamme vahvistaa klubiveljien yhteisöllisyyttä ja vankkaa sitoutumista upeaan kulttuuriklubiimme. Hyvää alkavaa kevättä ja vahvaa uskoa parempaan!

Ylärivissä vasemmalta oikealle **Rainer Friberg, Jukka Nykänen, Tapani Ruokanen** ja alarivissä **Mikael Stelander** ja **Aarno Cronvall**.

Kulttuuritoimikunta

TEKSTI Rainer Friberg | KUVA Elias Iiro

Klubimme kulttuuritoiminta jakaantuu tällä hetkellä selkeästi kuuteen eri ryhmään: kirjan ilta, klassinen musiikki, kuoro, kuvataide, puhallinorkesteri ja bändit, sekä runoriihi ja teatteri. Kukin ryhmä tarjoaa jäsenille korkeatasoista oman alansa toimintaa.

Kirjan ilta, **Tapani Ruokanen**, tarjoaa kerran kuussa klubilaisille avec mahdollisuuden kirjalliseen kulttuurikeskusteluun. Kirjan illan vetäjä kutsuu vieraakseen ajankohtaisia tieto- ja kaunokirjailijoita. Vetäjän ja kirjailijan esiteltävä kirjan ja keskusteltuaan sen sisällöstä on paikalla olevan yleisön mahdollisuus osallistua keskusteluun.

Klassinen musiikki, **Seppo Kimanen**, järjestää vuosittain kuusi tilaisuutta. Tilaisuudessa esitellään sekä ulkomaisia että kotimaisia säveltäjämestareita, nykysäveltäjiä unohtamatta, ja heidän tuotantoaan. Musiikinäytteet kuullaan joko soittajien esittämänä liveinä tai eri tallenteita hyödyntäen. Klassisen musiikin tilaisuudet ovat avec-tilaisuuksia.

Kuoro, **Heikki Tapionlinna**, on Klubin ”käyntikortti”. Se perustettiin vuonna 2000 ja siinä laulaa keskimäärin 40 klubilaista. Kuoro harjoittelee viikoittain yläkellarin monitoimisalissa. Koko kuoro tai sen pienryhmät esiintyvät säännöllisesti Klubin eri tilaisuuksissa.

Kuoro antaa vuosittain kevät- ja joulukonsertit sekä esiintyy aktiivisesti ympäri Helsinkiä ja lähikuntia. Kuoro on esiintynyt konsertoiden niin kotimaassa kuin monissa Euroopan maissa. Kuoro ja sen pienryhmiä ovat klubilaisien käytettävissä. Kuorossa on aina kyseistä uusille laulajille.

Kuvassa vasemmalta oikealle **Aarno Cronvall, Timo Närhinsalo, Vesa Lehtisalo, Antti Virkkunen, Tapani Ruokanen, Rainer Friberg, Heikki Tapionlinna, Ari Mentu** ja **Seppo Kimanen**.

Kuvataide, **Antti Virkkunen**, järjestää vuosittain vierailuja kiinnostavimpiin taidenäyttelyihin. Taiteilijoihin ja heidän taiteeseensa perehdytään oppaan johdolla. Myös taideluennot ja -matineat ovat kuvataiteen ohjelmassa. Tilaisuudet ovat avec -tilaisuuksia. Kuvataide pitää vuosittain Klubin kuvataiteilijoiden kevät-näyttelyn juhlasalissa. Kuukauden taide-teos on kuukauden kerrallaan esillä niin ikään juhlasalissa. Kaksi kertaa vuodessa Järjestetään taiteilijoiden ammatillisia tilaisuuksia, jossa yhdessä kritisoidaan ja annetaan palautetta muiden töistä. Kuvataiteen piirissä on noin 20 Klubin kuvataiteilijajäsentä.

Puhallinorkesteri ja bändit, **Vesa Lehtisalo**. Puhallinorkesteri on perus-

tettu vuonna 2002 ja siinä soittaa vakituisesti lähes 20 soittajaa. Orkesteri esiintyy eri kokoonpanoissa Klubin tilaisuuksissa. Kysyntä on lisääntynyt myös Klubin ulkopuolella. Puhallinorkesteri pyrkii pitämään myös omia vuosittaisia avec-tilaisuuksia Klubilla. Näitä ovat muun muassa konserttitanssiaisat. Uusille puhaltajille on tilaa orkesterissa.

Klubilla toimii myös kaksi pienempää bändiä, joista **Happy Go Lucky** on kvintetin kokoinen kevyen musiikin bändi, joka myös esiintyy eri tilaisuuksissa Klubilla ja keikkailee Klubin ulkopuolella. Orkesterit ja bändit harjoittelevat säännöllisesti yläkellarin monitoimisalissa.

Runoriihi ja teatteri, **Timo Närhinsalo**. Runoriihen toistakymmentä jäsen-

tä kokoontuu kerran kuukaudessa valitsemiensa runojen äärelle. Tilaisuuksissa harjoitellaan esiintymistä ja kouluttaudutaan äänenkäytössä sekä runojen kirjoittamisessa. Runoriihi järjestää klubilaisille avec kaksi runomatineaa vuodessa.

Runoriihi järjestää sekä keväällä että syksyllä teatterivierailun avec pääkaupunkiseudun ulkopuolelle.

Kulttuuritoimikuntaan kuuluvat jäsenenä lisäksi ohjelmatoimikunnan puheenjohtaja **Mikael Stelander** ja **Aarno Cronvall**. Puheenjohtajana **Rainer Friberg**, sihteerinä **Ari Mentu**.

Harrastustoimikunta

TEKSTI Mauri Kotila

Klubiimme on vuosien aikana muodostunut hyvin monta erilaista harrastusryhmää. Melkein kaikki yleiset harrastukset ovat meillä edustettuna: ammunta, autourheilu, biljardi, bridge, digi- ja luontokuvaus, gastronomia, golf, kalastus, keilailu, maanpuolustus, metsästys, moottoripyöräily, shakki, seniorijumppa, sikarikerho, skruuvi, tennis, veneily ja viron harrastus.

Harrastuksista on muodostettu harrastustoimikunta, johon eri harrastuksien vetäjät on valittu. Toimikunnan jäsenmäärä on tällä hetkellä 15 jäsentä. Harrastustoimikunnan puheenjohtaja vuoden alusta **Mauri Kotila**, joka on myös Klubin johtokunnan jäsen.

Harrastustoimikunnan jäsenet:

Biljardi: Ahto Alander

Bridge: Hannu Mustala

Digi- ja luontokuvaus: Mikko Tolvanen

Gastronomia: Kari Tähtinen

Golf: Heikki Koski

Kalastus: Teemu Nordlund

Keilailu: Heikki Sarso

Maanpuolustus: Petri Parviainen (Ammunta yhdistetty maanpuolustukseen)

Metsästys: Hannu Vaahtio

Moottoriturheilu: Hannu Vaahtio (Sis. autourheilu ja moottoripyöräily)

Seniorijumppa: Mauri Kotila

Sikarikerho: Heikki Pitkänen

Skruuvi: Olli Meretoja

Tennis: Jyrki Berner

Veneily: Juha Nyberg

Viron harrastus: Matti Kuula

Klubin harrasteet

Bridgeä pelataan tiistaisin

TEKSTI Hannu Mustala | KUVA Elias Iirola

Bridge on epäilemättä maailman tunnetuin tikkipeli. Samankaltaisia pelejä ovat skruuvi, bismarck, tuppi ja marjapussi. Suomessa bridgeä pelataan yli 50 kerhossa, ja rekisteröityjä pelaajia on yhteensä yli 2000. Nykyään bidgeä pelataan myös internetin välityksellä (BBO), jolloin kisaan voi yhtä aikaa osallistua jopa 11 000 pelaajaa kautta maailman.

Bridgeä pelataan sekä seura- että kilpailupelinä, joka lienee sen tunnetuin muoto. Seurapelinä se on neljän hengen peli (kuten skruuvi). Kilpailumielessä sitä pelataan sekä pari- että joukkuepelinä.

Klubilla suosituin muoto on seurapeli, jota pelataan aina tiistaisin iltapäivällä klo 13 - 17. Jos halukkaita löytyy, maanantai-iltapelitkin ovat mahdollisia. Kilpailupeliä pelataan kuukauden toisena ja neljäntenä keskiviikkona iltapäivällä heti kun korona sen sallii.

Bridgeottelu Klubilla 6.5.2019. KUVA Elias Iirola.

Järjestämme halukkaille sekä alkeis- että jatkokoulutusta tarvittaessa. Tervetuloa tutustumaan ja pelaamaan kanssamme.

Lisätietoja antaa:

Hannu Mustala (040 7343581).

Skruuvi – Klubin suosituimpia harrastuksia

TEKSTI Olli Meretoja

Skruuvi on jumpan ohella Klubin aktiivisin harrastus, kun tämä lasketaan osallistujien tai harrastukseen käytettyjen tuntien mukaan. Klubillamme on tällä hetkellä runsaat 70 aktiivista skruuvia, jotka pelaavat yleisimmin omissa säännöllisissä viikkoryhmissään itse valitsemana viikonpäivänä ja aikana.

Muita pelitapoja ovat kuukausiskruuvi, jossa ratkotaan Klubin vuosittainen skruuvimestaruus, sekä vapaamuotoisempi Klubiskruuvi, jossa pyritään ohjaamaan kokemattomampia pelaajia heidän niin halutessaan. Neljäs pelitapa on valtakunnalliset kilpailut, YT-klubien välinen SM-kilpailu sekä Arvo Ylpön kunniaksi pelattava Toro-skruuvi. Viidennen pelitavan muodostaa vahvasti sosiaalisen kanssakäymisen kulttuuri, jota edustavat mm. Gardan korkean paikan leiri, Hanko-skruuvi, Marskin turnaus, Rakuunaskruuvi ja Tätkö-skruuvi.

Skruuvien aktiivisuus

Viime vuoden skruuvitoimintaa rajoitti huomattavasti korona. Tästä huolimatta osa viikkoryhmistä on jatkanut pelejään pitäen huolta turvaäisyyksistä sekä käsi- ja kasvohygieniasta. Pidämme myös ryhmät vakioina niin, ettei pelipöydissä syntyisi satunnaisia ulkopuolisia kontakteja. Visiirien ja tiheä käsidesin käyttö ovat lisänneet pelaamisen turvallisuutta.

Vuoden 2019 aikana neljän hengen viikkoryhmiä oli 11. Klubimme skruuvarit osallistuivat näihin ja muihin mainittuihin pelitapahtumiin yhteensä 1750 osallistujakertaa, joissa Klubimme jäsenten aktiivista pelaajaa oli yhteensä runsaat 7100 henkilöä. Osallistujakertojen määrä on

jumppaan osallistuvia pienempi, mutta pelaamiseen käytetty aika on liki kaksi kertaa jumppaa suurempi.

Muuta skruuvitoimintaa

Skruuviakatemia, jossa viiden kolmituntisen session aikana käydään läpi pelin keskeiset asiat, on järjestetty jo kahdeksan kertaa. Vuoden 2019 akatemiassa oli peräti 16 uutta pelaajaa ja se innosti myös kokeneempia pelaajia, jotka kokivat sen hyväksi kertauskurssiksi.

Klubin skruuvarit ovat työstäneet useammankin skruuviteoksen julkaisemisen. Vuonna 2013 Kari Bergholm toimitti Skruuvioppaan ja kolme vuotta myöhemmin ilmestyi nykyinen sääntökirja, *Skruuvien käsikirja*, mikä käännettiin myös englanniksi. Koska skruuvi on syntynyt venäläisen Vint-pelin pohjalta,

käännettiin toissa vuonna vuoden 1894 venäjänkielinen *Vint*-kirja englanniksi ja tänä vuonna suomeksi. Suomen laajin skruuvia käsittelevä teos on Johannes Nyrkiön II Maailmansodan aikana kirjoittama käsikirjoitus, joka on tänä vuonna työstetty julkaistavaksi *Skruuvi-peli*-kirjaksi.

Klubimme skruuvareiden työvaliokunta luonnosteli vuoden 2018 syksyn aikana Suomen Skruuviliiton perustamista. Varsinainen perustaminen tapahtui, kun Patentti- ja rekisterihallitus hyväksyi Skruuviliiton rekisteröitymisen 14.2.2019. Skruuviliiton toiminta oli tarkoitus aktivoida viime vuonna, mutta jälleen pikku viruspirulainen siirsi suunnitelmat eteenpäin.

Skruuvia on pelattu jo liki 150 vuotta ja se elää tällä hetkellä aktiivista kukoistuskauttaan.

Skruuvia Klubilla 28.1.2021. Kuvassa vasemmalta Olli Meretoja, Antti Parkkinen, Mauri Hattunen ja Erkki Laasonen. KUVA Elias Iirola.

Klubi on suomalaisen biljardin uranuurtaja

TEKSTI Ahto Alander

Helsingin Suomalaisella Klubilla on biljardia harrastettu eri muodoissaan yli 130 vuotta. Harrastajia on tällä hetkellä suhteellisen vakituisesti on noin viisikymmentä ja suunnilleen saman verran satunnaisia pelaajia.

Klubin tarjoamat puitteet harrastaa biljardia ovat erinomaiset ja harrastustoiminta eri kilpailuineen on varsin vilkasta. Klubin omien kilpailujen lisäksi jäsenemme ottavat osaa Biljardiliiton järjestämiin kilpailuihin ja vieläpä varsin hyvällä menestyksellä, onhan Markku Koponen Klubin jäsen ja hallitseva Kaisa-biljardin maailmanmestari. Kaksinkertainen Pool-biljardin maailmanmestari Mika Immonen oli myös pitkään Klubin jäsen, mutta hän on muuttanut jenkkeihin ainakin toistaiseksi.

Klubin vuotuisiin kilpailutapahtumiin liittyvät olennaisesti ns. kerho-ottelut, joita olemme käyneet vuorovuosin koti- ja vierasotteluina Lappeenrannan Kerhon kanssa vuodesta

Biljardin Tampere-ottelu Klubilla 9.3.2013. Lyöntivuorossa Kirmo Bergius. KUVA Elias Iirola.

1949 ja Tampereen Kauppaseuran kanssa vuodesta 1995.

Klubiin tiloissa järjestetään vuosittain noin kaksikymmentä erilaista tapahtumaa biljardiin liittyen. Järjestämme myös opetusta ja perehdytystä biljardiin erikseen ilmoitettavana tilaisuutena.

Tervetuloa opettelemaan yhtä vaikeinta pallopelejä ja saamaan mukavia

kokemuksia, sekä tutustumaan Klubiin paremmin.

Klubin biljardipäällikkönä on toiminut:
Ahto Alander 1995 – 2017
Jukka-Pekka Lähdevuori 2018 – 2019
Ahto Alander 2020 –

Ahto Alanderin tavoittaa numerosta 0400 405 433.

Sikarintuoksuisia kohtaamisia

TEKSTI Heikki Pitkänen

Klubin Sikarikerho on toiminut reilun 10 vuoden ajan toteuttaen alkuperäistä tarkoitustaan luoda mahdollisuuksia klubiveljien keskinäiseen kanssakäymiseen klubihengessä.

Yläkellarin Sikarihuone on rauhallinen oleskelu- ja keskusteluympäristö, jonne on helppo tulla tapamaan tuttuja ja tutustumaan uusiin klubiveljiin.

Klubin Sikarikerhon toimintaan kuuluvat kaikille harrastajille avoimet kuukausittaiset sikari-illat Sikarihuoneella sekä erilaiset matkat, tutustumiskäynnit

ja avec-juomien tasting-tilaisuudet, jotka voivat edellyttää ennakkoilmoittautumista. Sikarikerhon tapahtumista saa parhaiten tietoa ilmoittautumalla sähköpostilistalle osoitteeseen sikarikerho@klubi.fi.

Sikarikerhon järjestämät tilaisuudet ovat olleet koronatauolla maaliskuusta 2020 asti jatkuen toistaiseksi. Toivotaan, että syksyllä 2021 päästäisiin taas normaaliin päiväjärjestykseen!

KUVA Yohan Cho / Unsplash.

Perehdy digikuvaukseen

TEKSTI Mikko Tolvanen

Digikuvaajat kokoontuvat neljästi vuodessa. Tapaamispaikkana on Klubin yläkellarin kabinetti, jossa pidämme kahden tunnin mittaisen tuokion tiistai-iltaisin klo 19-21. Katso tilaisuudet ja teemat Klubin ohjelmista. Ennen teemailtaa on mahdollisuus ruokaila Klubin ravintolassa. Ilmoittautumiset ruokailuun totutusti ravintolan käytännön mukaan etukäteen.

Erityisen antoisia ovat olleet pidemmän harrastaneiden ja ammattivalokuvaajien omat kuvaesitykset ja kuvaamisen kokemukset. Luonto- ja erityisesti lintukuvaaminen ovat vahvasti esillä. Olemme saaneet kuulla esityksiä esimerkiksi makrokuvaamisesta, yötaivaan kuvauksen haasteiden ratkaisemisesta, matkakertomuksista, kuvakirjojen tekemisestä, kuvankäsittelyohjelmista ja valokuvaamisen juridiikasta. Tarjolla on aihepiiristä riippuen käytännön kuvausvinkkejä, uusim-

Digikuvailta 27.3.2018. KUVA Antti Virkkunen.

man tekniikan vertailua ja kuvien käytön pohdintaa. Keskustelu on ollut vilkasta ja osanottajia viime aikoina noin 10-20. Ohjelmassa on ollut myös kuvausmatkoja Kotkan saaristoon, Parikkalan Siikalahdelle ja Roostaan, Viroon.

Nyt korona-aikaan ovat kokoukset vähissä, mutta keskustelu ku-

vineen jatkuu yksityisessä Facebook ryhmässä 'Klubin Digikuvaajat', jonne kaikki jäsenet ovat tervetulleita.

Digikuvaustoimintaa vetää Mikko Tolvanen. Yhteystiedot digikuvaus@klubi.fi tai puhelimitse 050 395 2090.

Ota yhteyttä ja tule mukaan!

Kalaan Helsingin lähivesille

TEKSTI Teemu Nordlund

Kalastus on osa Klubin harrastustoimintaa, ja sen tarkoituksena on ylläpitää perinteistä helsinkiläistä kalastusperinnettä -ja harrastusta. Kalastusta arvostamme etenkin sen tuomien hyvinvointivaikutusten, sosiaalisuuden, luonnonläheisyyden ja ajoittain sivutuotteena saatavan erinomaisen lähiruoan vuoksi.

Klubi järjestää kalastaville jäsenilleen kalastusaiheisia tapahtumia. Klubilla on järjestetty esimerkiksi perhokalastuksen perusteet -luento, sekä perhokalastuksen alkeiskurssi, joka on pitänyt sisällään kolmiosaisen perhonsidontakurssin, heittoharjoittelua ja opastetun kalastusretken.

Yhteisiä kalastusreissuja tehdään tyypillisesti keväällä, syksyllä ja talvella. Kalastusreissut suuntautuvat pääosin Helsingin tai lähiseudun alueille, koska haluamme vaalia perinteisiä helsinkiläisiä kalastusmuotoja ja kalastusharrastusta. Pyrimme kaikessa toiminnassamme toimimaan kestävästä kalastuksen periaatteiden mukaan, ja suosimme saaliskaloina etenkin elinvoimaisia paikallisia kalalajeja, jotka ovat mainiota lähiruokaa. Sellaisten helsinkiläisten kalastusmuotojen osalta, joissa pyydettyjen kalojen kanta ei ole elinvoimainen, mutta jotka näemme tärkeänä perinteenä, suosimme urheilukalastusta, jossa saalis vapautetaan kiinniottamisen jälkeen.

Klubin kalastusreissuilla harjoitetaan monimuotoisesti eri pyyntimenetelmiä, kuten: pilkintää, pohjaongintaa, perhokalastusta, virvelikalastusta ja litkausta.

Keväisin olemme muun muassa:

- Litkanneet silakkaa lauttasaaren sillalla.
- Kalastaneet Vanhankaupunginkoskella särkikaloja ja kuhaa.

KUVA Teemu Nordlund.

- Harrastaneet rennoissa merkeissä siian pohjaongintaa hyvien eväiden ja keskusteluiden lomassa.

Syksyisin reissut ovat olleet tyypillisesti:

- Meritaimenen, hauen ja ahvenen perässä Lauttasaaren alueella, ja varasuunnitelmana on ollut silakan litkaus, mikäli isommat kalat eivät ole olleet purullaan.
- Syksyn kylmien ja myrskyisten olosuhteiden takia on kalastusreissujen jälkeen jouduttu saunomaan yhdessä, ja lauteilla on kuultu toinen toistaan hulppeampia kala(vale)juttuja.
- Vanhankaupunginkoski on ollut syksyisin Klubilaisten koskikalastajien kohteena ja siellä on jallitettu niin siikoja kuin meritaimeniakin.
- Syksyisin kisailaan Klubin kalaherpuudesta, josta voittaja vie kotiin upean kiertopalkinnon.

Talvisin pyrimme järjestämään pilkireissuja lähialueille jäätalanteen salliessa, jotta pahimmat kesäkalastuksen odotuspaineet saadaan purettua.

Klubin kalareissujen tunnelmia, valokuvia ja kertomuksia jaetaan klubilaisten kesken aktiivisesti jäsenten yksityisessä sosiaalisen median kanavassa, jonne kalastuksesta ja metsästyksestä kiinnostuneilla jäsenillä on mahdollisuus hakea jäsenyyttä.

Mikäli olet kiinnostunut Klubin kalastustoiminnasta, voit liittyä Kalastustoiminnan sähköpostituslistalle, niin saat ennakkoon tietoa suunnitelluista retkistä. Samaa kautta voit myös toivoa liittymistä sosiaalisen median yksityiseen ryhmäämme.

Kaikki Klubin kalastustoimintaan liittyvät tiedotteet lähetetään sähköpostitse ja sosiaalisen median kautta.

Yhteystiedot ja sähköpostilistalle liittyminen osoitteeseen: kalastus@klubi.fi

Kalakisa 2020

Klubilla on kilpailtu Kalastusmestarin tittelistä vuosittain (Perinne herätetty henkiin tauon jälkeen vuonna 2019). Covid-19 taudin johdosta olemme kohdanneet erilaisia rajoituksia ja suosituksia tapahtumien järjestämisen suhteen, joten vuoden 2020 mestarin tittelin ja kiertopalkinnon osalta kilpailu ratkaistiin etäkilpailuna.

Voittaja ratkaistiin vertaamalla saaliin kokoa (kg) prosentuaalisesti suomen ennätyskalarekisterin 2000-luvulla pyydettyihin suurimpiin vonkaleisiin.

Palkintona maineen ja kunnian lisäksi on upea kiertopalkinto, johon voittajan nimi kaiverretaan. Voittajalle ilmoitetaan henkilökohtaisesti palkinnon noudosta.

Tulokset (TOP 3):

Kalastusmestari **Vesa Kurki**
(Ahven ~1,4 kg) - 49% vertailukalasta

Hannu Karhuketo
(Lahna ~2,4 kg) - 32% vertailukalasta

Jyrki Kettunen
(Suutari ~1,0 kg) - 25 % vertailukalasta

Onnea uudelle Klubin Kalastusmestari Vesalle, sekä suurkiitokset kaikille osallistujille. Toivotaan, että kilpailu saadaan käydä vuoden 2021 osalta liveinä.

Klubin jahdit

TEKSTI Hannu Vaahtio

Aivan Helsingin Suomalaisen Klubin alkua ajoista lähtien on metsästys kuulunut jäsenien harrastuksiin. Vuosikellon mukaisina tapahtumina ovat olleet vuoden alun Fasaanijahti tammi-helmikuussa. Paikkoina ovat olleet ainakin Tammisaari, Kärkölä ja Hyvinkää.

Perinteinen hirvijahdi on jo usean vuoden aikana järjestetty Valkealan ympäristössä. Näissä jahdeissa klubilaisia on ollut vuodesta riippuen 10-30 ja lähes aina myös klubilaiset ovat onnistuneet kaatamaan hirviä. Hirvijahdi on yleensä ollut yli yön reissu saunoineen ja illallisineen.

Jänisjahdeja järjestetään yleensä joulukuussa ja paikaksi on viime vuosina valikoitunut Nummi-Pusulän suunta.

Klubilaiset ovat myös järjestäneet metsästysreissuja ulkomaille aina Afrikkaa myöten suurriistan perässä. Virossa tiedetään useammankin veljespiirin käyneen hanhi- ja villisikajahdeissa.

Takavuosina on järjestetty myös ammuntaa lyhyillä ja pitkillä aseilla sekä metsästysaseiden kohdistusammuntoja, mutta nämä toiminnot on nyt yhdistetty Klubin maanpuolustusryhmään.

Ohjelmistoon on kuulunut myös noin joka toinen vuosi järjestettävä metsästystutkintoon valmistava kurssi, johon osallistujia on saatu aina iso kabinetillinen, parisen kymmentä kerrallaan. Mikäli tutkinto tai metsästys yleisesti kiinnostaa, kannattaa seurata viikkokirjeitä tai liittyä vaikkapa facebookissa toimivaan ryhmään "HC Klubi".

Klubin yhteiset metsästysretket antavatkin mahdollisuuden sellaisille klubiveljille, joilla ei ole mahdollisuutta liittyä omiin seuroihin tai metsästysmahdollisuudet ovat kauempana kotomaan maakunnissa. Metsästysharrastuksen vetäjään, Hannu Vaahtio, saa yhteyden sähköpostilla metsastys@klubi.fi.

Maanpuolustus

TEKSTI Petri Parviainen

Kerho järjestää ajankohtaisia esitelmiä Klubilla, retkiä esim. Puolustusvoimien kohteisiin sekä ampumatapahtumia Santahaminassa.

Tavoitteena on järjestää vuoden aikana noin kuusi kiinnostavaa tilaisuutta. Koronakevällä 2021 järjestetään poikkeuksellisesti vain yksi ampumatapahtuma Santahaminassa.

Toiveita ja esityksiä toiminnasta voi lähettää ja lisätietoja:

maanpuolustus@klubi.fi

Gastronomia kukoistaa Klubilla

TEKSTI Antti Aho

Helsingin Suomalainen Klubi täyttää tänä vuonna 145 vuotta. Lähes puoli-toista vuosisataa Klubi on ollut paikka kehittäville keskusteluille ja harrastuksille. Kulttuurin, tieteen ja yhteiskuntaelämän alueet on katettu laidasta laitaan. Klubin tiloissa on pohdiskeltu, neuvoteltu ja päätettykin monista tärkeistä asioista.

Hyvä ruoka ja juoma ovat aina olleet olennainen osa klubielämää. Pöydän ympärille ollaan kokoonnuttu milloin viihtymään, milloin vaikeita asioita pohtimaan. Yhteiset gastronomiset kokemukset ovat yhdistäneet.

Klubin ravintola klubimestareiden ohella on monelle klubilaiselle Klubia konkreettisimmillaan tänäkin päivänä. Ravintolan palvelut ja henkilökunta ovat yhtä kuin Klubi. Hyvällä ruualla ja juomalla on vähintään yhtä tärkeä rooli Klubilla tänään kuin sata vuotta sitten.

Klubin Gastronominen kerho perustettiin 2007. Kerhon tarkoituksena on edistää ruokakulttuuria sekä Klubilla että laajemminkin Suomessa. Tähän kuuluvat maittavat ruuat sekä niiden

valmistamistavat, asianmukainen juomakulttuuri, hyvät pöytätavat sekä myös muu kulttuuritarjonta. Toimintamuotojamme ovat muun muassa Klubin ohjelmatoimikunnan kanssa järjestettävät ruokakulttuuritapahtumat, omat kokoukset, matkat sekä ulkomaisiin että kotimaisiin kohteisiin ja yhteydenpito veljesklubien gastronomiaharrastajiin.

Viime aikoina edellä kuvatut toiminnot ovat olleet aika tavalla jäissä ymmärrettävistä syistä. Viime syyskaudella pystyimme sentään järjestämään uudenmuotoisen ruokakulttuuriklubi-illan "Ruokaa metsästä" teemalla, ja saimme illasta hyvän palautteen. Myös oma "Pitkä lounaamme" sujui mainiosti Klubin tiloissa samoin kuin kokkaustapahtuma pikku porukalla. Kokkaustapahtumat järjestetään Klubin ulkopuolisissa tiloissa. Moni kerhon jäsen on hionut ja kehittännyt omia gastronomisia taitojaan. Uusia oivalluksia on varmasti syntynyt.

Kevätkaudelle suunniteltujen tapahtumien toteutuminen on edelleen täysin auki. Helmikuulle syksyltä kertaalleen siirretty "Pariisilainen kulttuu-

ri-ilta" on edelleen siirretty ensi syksyille. Haaveenamme on saada toteutetuksi seuraava ruokakulttuuriklubi-ilta. Katsotaan, kuinka käy. Toukokuulle on sitten suunnitelmassa tilanteen salliessa viime keväältä siirtynyt "Unkarilainen viini-ilta".

Gastronomisen kerhon puheenjohtajana on tällä hetkellä **Kari Tähtinen**. Sihteerinä on alusta alkaen ollut **Jari Karpakka**. Heidät tavoittaa osoitteesta gastronomia@klubi.fi.

Kerhon jäseneksi voi liittyä Klubin jäsen pyytämällä sähköpostitse kerhon jäseneksi / kerhon postituslistalle. Ilmoittautumisen yhteydessä pyydämme jäsentä lyhyesti esittäytymään ja kertomaan omasta ruokaharrastuksestaan ja kiinnostuksensa kohteista.

Klubin ruokakulttuuripalkinto on yksi tapa, jolla Klubi pyrkii myönteisesti vaikuttamaan suomalaiseen ruokakulttuuriin. Klubin säätiön Suomalainen ruokakulttuurirahasto jakaa vuosittain apurahoja ja palkintoja. Rahasto sai peruspääomanaan merkittävän testamenttilahjoituksen armoitetulta gastronomilta, pääkonsuli **Heikki Tavelalta**. Heikki Tavela toimi Gastronomisen kerhon johtoryhmän jäsenenä kuolemaansa saakka.

Osterit ovat olennainen osa gastronomiaa.

KUVA Veikko Hannula.

Klubi Golfaa

TEKSTI Heikki Koski

Klubin golfharrastus käsittää perinteisesti kolme tapahtumaa.

Talvigolf tapahtuma on kerännyt maaliskuussa parhaimmillaan lähes 100 golfaria ravintolan lattialle putterilla kilpailemaan. Parhaimmat on palkittu pienellä muistopalkinnolla, jonka jaksaa kantaa kotiin. Viimeisten vuosien aikana tilaisuuden on avannut golf-aiheinen luento. Voimassa olevien rajoitusten puitteissa tilaisuutta ei voida järjestää. Mutta tilaisuus saadaan tarvittaessa nopeasti kasaan, jos positiivista muutosta ohjeistuksiin tulee.

Klubin golfkilpailua on pelattu vuodesta 1971 lähtien joka vuosi lu-

kuun ottamatta viime vuotta, jolloin korona-viruksen takia 50-vuotisjuhla-kilpailu jouduttiin siirtämään kuluvalle vuodelle.

Viimeisten vuosien aikana kilpailu on pelattu samanaikaisesti Master golfissa Espoossa ja Talissa Helsingissä. Tänä vuonna se pelataan tiistaina 31.8.2021. Ilmoittautuminen avataan kesäkuun alkuun mennessä.

Pokaalisarjoja on kolme ja kiertopalkinnot ovat ikuisesti kiertäviä, lukuun ottamatta Pohjolan Maljaa, jonka saa omakseen kolmella voitolla. Järjestyksessä toinen Pohjolan Malja on kiertänyt peräti vuodesta 1976 lähtien! Kahdella

aktiivipelaajalla on tällä hetkellä maljassa kaksi kaiverrusta.

Olemme järjestäneet viisi golfmatkaa Eurooppaan. Normaalioloissa 3-4 päivän matka järjestetään keväisin.

Tänä vuonna matka on poikkeuksellisesti (koronasta johtuen) vasta myöhään syksyllä 22.10-25.10.2021 ja se suuntautuu Italiaan Bogogno Golf Resortiin. Kiinnostuneet voivat tiedustella vapaita paikkoja golf@klubi.fi.

Matka on tarkoitettu ainoastaan jäsenille. Maksimi osallistujamäärä on rajattu 24 jäseneseen.

Keilailu klubiharrasteena

TEKSTI Heikki Sarso

Keilailu eli kymmenkeila on kuulunut vuosikymmenet Klubin jäsenten harrastuksiin. Klubin keilailumestaruudesta on pelattu vuodesta 1989. Keilakisa järjestetään aina alkuvuonna ja niin tullaan tekemään nytkin. Kilpailu on klubihenkinen ja jokaisella osallistujalla on mahdollisuus voittaa.

Yhteistoimintaklubeissa (YT-Klubit) keilailulla on ollut myös vankka jalansija ja kaikkien klubien mestaruuskilpailuja on järjestetty syyskaudella. Keilailun luonteesta johtuen sitä harrastetaan vain keilahalleissa, mutta kunnon jälkipelille Klubi antaa oivan ympäristön.

Keilailusta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä allekirjoittaneeseen, joka toimii keilailusta vastaavana harrastustoimikunnan jäsenenä keilailu@klubi.fi tai 0500 204 395.

KUVA Ray Reyes / www.unsplash.com.

Tennistä Klubin sateenvarjon alla

TEKSTI Jyrki Berner

Tennis otettiin Klubin harrastukseksi 1990-luvun lopulla. Ensimmäisinä vuosina pelattiin sekä kaksin- että nelinpelissä Klubin mestaruudesta ja myös Klubin ”puulaaki”-sarjaa.

Sarja- ja kaksinpelit kuihtuivat varsin pian kiinnostuksen puutteeseen. Mestaruudesta sen sijaan on pelattu säännöllisesti. Tosin alkuinnostuksen jälkeen harrastajien joukko alkoi 2000-luvulle tultaessa hiipua.

Osallistujamäärä kääntyi nousuun vuonna 2007, kun Klubin tennisharrastuksen perustaja ja pitkäaikainen vetäjä Jussi Neste keksi uuden Klubin tennisharrastajia kiinnostaneen toimintamuodon yhdistämällä tenniksen ja matkailun.

Siitä lähtien vuosittaiset Klubin tennis- ja historia-/sotahistoriamatkat ovat olleet osa Klubin tennispelaajille järjestettyä ohjelmaa syksyisin pelattavan Klubin mestaruuskisan ohella.

Mestaruus ratkaistaan nelinpelin RoundRobin-systeemillä ja alkulohkoissa selviävän tason perusteella. Järjestely mahdollistaa sen, että kaiken tasoisilla pelaajilla on mahdollisuus osallistua ja jopa menestyä kisoissa, kunhan kuntohuipun ajoittaminen onnistuu.

Vuonna 2019 Klubin tennismestaruudesta kilpaili Talin Tenniskeskuksessa ennätysmäärä osanottajia (32). Ensimmäisen kerran pelaajia oli niin paljon, että voitiin pelata kolmessa sarjassa.

Yleisen sarjan lisäksi pelaajia riitti kolmeen sarjaan: Juniorit (<62v), Yleinen-sarja (62v-73v) sekä Ikämiehet (>74v).

Vuonna 2020 koronapirulainen sotki tennisuunnitelmatkin, eikä tästäkään vuodesta vielä mitään varmaa voi sanoa.

Mikäli harrastat tennistä, millä tasolla tahansa, voit liittyä Klubin nyt jo noin 70 tennispelaajaa käsittävälle sähköpostilistalle (sekä suunnitteilla olevalle signal-viestitysrinkiin) lähettämällä kiinnostuksesi tennis@klubi.fi sähköpostiosoitteeseen.

Tavataan Klubin tenniksen merkeissä!

Moottoriurheilu Klubilla

TEKSTI Hannu Vaahtio

Hannu Vaahtio perusti aktiivisten Klubin moottoripyöräilijöiden kanssa MC Klubi ajokerhon moottoripyöristä kiinnostuneille. Toiminta on ollut pääasiassa yhteisajeluja erikseen ilmoitettuinä päivinä erilaisiin kohteisiin. Mukaan mahtuu ja uusia kohteita ja reittejä pyritään löytämään joka ajokausi.

Tämän vuoden alusta alkaen ryhmän harrastuspiiri on laajennettu käsittämään moottoriurheilua yleensä.

Tulevana ajokautena ja vuotena, kunhan koronatilanne antaa periksi, on suunnitelmassa sekä autojen että moottoripyörrien koeajomahdollisuuksia. Onpa tiedossa muutamia mukavia museoitakin, joihin saatamme jo tulevana kesänä

KUVA Ingo Leukers / Pixabay.

lähteä vierailuille. Oli sitten liikkumisvälineenä moottoripyörä, avoauto, koppiauto tai joku muu liikkuva härpäke.

Ryhmällä on oma sivustonsa facebookissa nimeltään ”MC Klubi”, johon

voit halutessasi hakea jäsenyyttä. Harrastusryhmän vetäjänä toimii:

Hannu Vaahtio ja sähköposti on moottoriurheilu@klubi.fi.

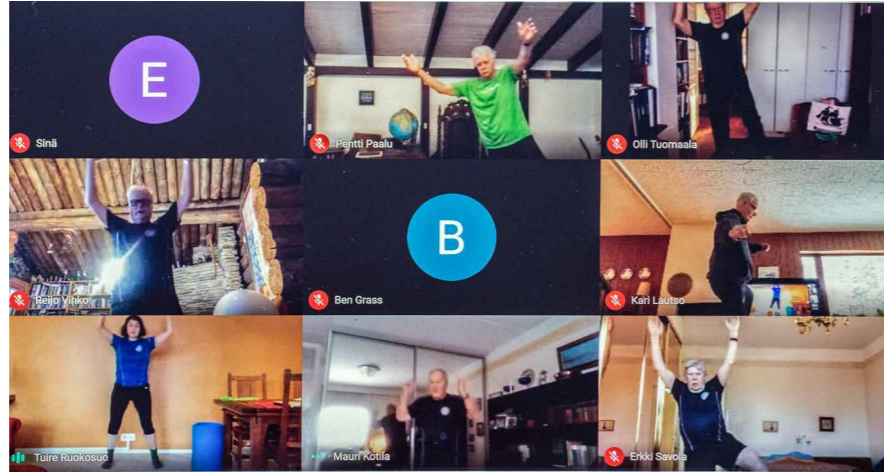
Jumppa onnistuu etänäkin

TEKSTI Mauri Kotila

Nykymuotoinen seniorijumppa aloitettiin Klubilla vuonna 2012 pienellä porukalla, yhtenä jumpparyhmänä. Ohjaajaksi pyydettiin **Helena Tervonen**, joka oli koulutautunut tämätyyppisen jumpan ohjaamiseen. Jumppaan osallistujien määrä lisääntyi nopeasti ja jo seuraavana keväänä kokonaismäärä oli vajaa kaksikymmentä.

Pienestä alusta toiminta on laajentunut ja ennen korona oli jumpparyhmiä kuusi. Yksi ryhmä oli tarkoitettu +80 ikäisille. Jumppaajien kokonaismäärä oli reilusti yli sata osallistujaa.

Sitten viime vuonna iski korona ja kevätkausi vain mietittiin mitä tullaan tekemään. Ohjaajamme Helena jäi eläkkeelle. Syyskuussa aloitettiin jumppa etänä ns. Meet-kokouksena. Ohjaajaksi kutsuttiin fysioterapeutti **Tuire Ruokosuo**. Halukkaat osallistuvat tapahtumiin tietokoneen tai läppärin välityksellä. Puhelinkin käy hätätilanteessa. Kukin jumppaa kotonaan, mökillään tai muussa haluamassaan paikassa. Tällainen jump-

Seniorijumppa etänä 10.2.2021. KUVA Elias Iirola.

pa on tehokasta ja aikaa säästävää, koska matkat jumppapaikalle säästävät.

Jumppa tapahtuu maanantaisin ja keskiviikkoisin klo 8-9 välisenä aikana. Varusteiksi tarvitaan voimistelukuminauha ja halutessa jumppamatto, joten se ei ole välineurheilua millään muotoa. Jumppaan on osallistunut noin kolmekymmentä osallistujaa, jotka eivät ole olleet joka kerta samoja. Tammikuun viimeinen jumppatapahtuma oli 40. tapahtuma järjestyksessään. Jatkamme jump-

paa etänä niin kauan, kunnes pääsemme jälleen Klubin yläkellariin. Osallistumisesta peritään pienehkö korvaus, jolla saamme katettua ohjaajamme palkkion.

Jumpan tarkoituksena on ylläpitää omaa fyysistä kuntoaan mahdollisimman hyvin ja parhaimmillaan jopa parantaa sitä.

Jos olet kiinnostunut seniorijumppasta, niin ole yhteydessä jumpan vetäjään.

Viron harrastus

TEKSTI Matti Kuula

Viron harrastajat ovat valmiina kutsuamaan harrastajat kokoon heti, kun koontuminen on Klubilla toiminnallisesti mahdollista. Koronahäiriön vuoksi emme tiedä vielä, mitä tuleva kesä tulee osaltamme sisältämään. Voimme vaihtaa näkemyksiä netin ja suorien puhelin yhteyksien kautta sekä tunnustella mahdollisuuksia tulevaisuudessa myös verkkoyhteyksien avulla.

Viron harrastustoiminta ei ole sidot-

tu kielioppiasioihin, vaan laajaan Viron kulttuurin, politiikan ja ylipäänsä kaikkien Viron yhteiskuntaan liittyvien asioiden seuraamiseen. Mielenkiintoisia ovat olleet tähänastiset matkat Viroon, jolloin on käyty museoissa, kartanoissa ja teattereissa sekä retkeily mm. historiallisissa tapahtumapaikoissa.

Meillä on koko tähänastisen toiminnan aikana ollut virolainen koordinaattori, joka on paitsi opettajana myös

tutustumiskohteisiin ohjaavana henkilönä huolehtinut osallistujien virolaiseen elämiseen ja historiaan sekä päivänpolitiikkaan ja sen taustoihin ohjaamisesta. Opettajamme **Helja Kirber** on keskittynyt kansainväliseen etäopetustoimintaan, eikä enää valitettavasti voi toimia meidän ohjaajanamme. Vielä ei ole tehty sopimusta uuden ohjaajan kanssa.

Säätiö

Mikä on Helsingin Suomalaisen Klubin säätiö?

TEKSTI Raimo Ilveskero

Säätiön tarkoituksena on tukea suomalaista kulttuuria ja suomalaiskansallisia perinteitä ylläpitävää toimintaa sekä tukea suomalaiskansallisessa hengessä isänmaallisten, sivistyksellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastusta koko maassa.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi säätiö voi myöntää avustuksia, apurahoja ja tunnustuspalkintoja alansa liittyvien toimintojen, tutkimuksen ja koulutuksen tukemiseksi sekä julkaisu- ja tiedotustoimintaan.

Rahoitus

Säätiö on ilmoitettu säätiörekisteriin 24.9.2007. Säätiöllä on oikeus ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja sekä kartuttaa omaisuuttaan muillakin säätiölain tarkoittamilla keinoilla. Jos säätiölle tulevan lahjoituksen tai testamentin yhteydessä on annettu erityisiä varojen käyttöä koskevia määräyksiä, muodostetaan näin saaduista varoista erillisrahasto tarkoitteiden edellyttämällä tavalla. Tällaisen lahjoituksen tai testamentin vastaanottaminen on mahdollista vain, jos sen sisältämä tarkoitteiden määräys sisältyy säätiön tarkoitukseen. Kun Säätiö tukee samanlaista aatteellista toimintaa, jonka Klubin jäsenet kokevat itselleen läheiseksi, on Säätiö varteenotettava vaihtoehto tukea lahjoituksin ja testamenttimääräyksin suomalaisuutta sen eri ilmenemismuodoissaan. Useat klubiveljet ja muut tahot ovat tehneet

lahjoituksia tai testamenttien kautta määränneet säätiölle varoja.

Säätiön hallitus on määritellyt sijoitustyöryhmänsä ehdotuksesta sijoitusperiaatteet. Yleisrahaston varoja hoidetaan itse, mutta Suomalaisen ruokakulttuurirahaston varallisuuden hoito on ulkoistettu kilpailutuksen jälkeen.

Hallinto

Säätiötä johtaa hallitus, johon Klubin johtokunta nimittää kolmeksi vuodeksi viidestä yhdeksään jäsentä. Hallituksen muodostavat tänä vuonna **Raimo Ilveskero** puheenjohtajana, **Antti Halli** varapuheenjohtajana ja jäsenenä **Pellervo Erkkilä**, **Jorma Hämäläinen** ja **Timo Toni**. Säätiön asiamiehenä toimii **Kari Storckovius**.

Säätiön nykyiset säännöt on laadittu uudistetun säätiölain mukaisiksi. Ne ovat olleet voimassa vuoden 2017 alusta. Samanaikaisesti laadittiin säätiölle työjärjestys, minkä mukaan määrittyy toiminnan vuosikierto ja eri elinten toimitusohjelma.

Säätiön erillisrahastoista ovat aktiivisia **Mikko Pohtolan** muistorahasto ja omakatteinen Suomalainen ruokakulttuurirahasto. Molemmilla on omat hallituksen vahvistamat hoitokuntansa.

Mikko Pohtolan muistorahasto

Säätiö on 24.9.2007 perustanut Mikko Pohtolan muistorahaston, jonka tar-

koituksena on hänen elämäntyönsä tärkeän suomen kielen ja sen käytön edistäminen tukemalla siihen liittyvää tutkimus-, julkaisu- ja koulutustoimintaa. Rahasto rahoittaa nuorille kirjoittajille - lukiolaisille - suunnattua Suomalaisista kirjoituskilpailua ja viime vuonna ensimmäistä kertaa jaettua Suomen kielen ja kulttuurin tunnustuspalkintoa.

Suomalainen ruokakulttuurirahasto

Suomalainen ruokakulttuurirahasto on perustettu 19.9.2012 klubiveljen **Heikki Tavelan** ja **Ari Larnemaan** esityksestä. Rahaston alkupääoman lahjoitti edesmennyt klubiveljemme, tunnettu gastronomi Heikki Tavela.

Helsingin Suomalaisen Klubin säätiö jakaa Ruokakulttuurirahastosta tunnustuksia ruokakulttuurimme edistämiseen vaikuttaville henkilöille ja tahoille.

Päätöksen palkinnon saajasta tekee Suomalaisen Klubin säätiön hallitus Suomalaisen ruokakulttuurirahaston hoitokunnan esityksestä. Ensimmäinen tunnustuspalkinto jaettiin 2014 ja vuosittain rahastosta on jaettu tunnustuspalkintoja ja apurahoja

Hoitokunnan puheenjohtajana toimii **Jorma Hämäläinen** ja jäsenenä Helsingin yliopiston professori **Mari Sandell**, ravintoloitsija **Pekka Terävä** sekä toimittaja **Eeropekka Rislakki**. Klubin edustajana toimii **Aarno Cronvall**.

Klubin tilojen ilmanvaihto remontoidaan

TEKSTI Antti Virkkunen

Kesällä tehdään Klubin tiloissa suuri remontti, jossa alkuperäinen ilmanvaihto uudistetaan kokonaisuudessaan. Myös valaistus uudistetaan suurelta osin. Remontti on välttämätön, sillä ilmastointi on jo vuoden ollut tuloilman osalta poissa käytöstä. Syksyllä avautuu entistä ehompi klubihuoneisto.

Tästä lähdetään

Klubin 5.-7. kerrosten tiloissa on edelleen suurimmaksi osaksi käytössä talon alkuperäinen ilmanvaihtojärjestelmä vuodelta 1958. Sen tekninen käyttöikä on jo ylittynyt. Klubirakennusta hallinnoiva ja Klubin kokonaan omistama Kiinteistö Oy Kansakoulukuja 3 käynnisti näiden tilojen ilmastoinnin peruskorjauksen hankesuunnittelun vuonna 2018. Perusteellisen selvitysvaiheen tuloksena syksyllä 2019 todettiin, että toimivan ilmastoinnin aikaansaaminen edellyttää järjestelmän uusimista kokonaisuudessaan.

Selvityksissä havaittiin, että nykyinen kanavisto on sekalainen yhdistelmä pelti- ja rakennusaineisia kanavia. Kanavistossa todettiin jonkun verran asbestia sisältäviä materiaaleja. Tämän johdosta huonetiloissa tehtiin perusteelliset ilmanäytetutkimukset. Todettiin, että ilmassa ei ole havaittavissa asbestia. Vaaraa ei ole siis aiheutunut tiloissa työskenteleville tai vierailijoille ja tilojen käyttöä voitiin jatkaa normaalisti.

Kuitenkin varotoimenpiteenä vuosittain ilman sisään puhallus lopetettiin kokonaan ja poisto säädettiin puolelle teholle. Korvausilma saadaan nyt ikkunoiden yläpuolisista rakoventtiileistä, jotka avattiin ja puhdistettiin.

Ja tähän päädytään

Klubin tiloihin rakennetaan täysin uusi ilmanvaihtojärjestelmä eli kanavistot, IV-kone ja päätelaitteet uusitaan. Järjestelmä toteutetaan yhdellä IV-koneella. Koneita varten vesikatolle rakennetaan A-portaan hissikonehuoneen jatkeeksi uusi konehuone, jonka kuormat siirretään teräspalkein kantaville rakenteille. Ilmanvaihtokone varustetaan lämmön talteenotolla ja ilmalämpöpumpulla, joka hoitaa lämmitys- ja jäähdytystoiminnat. Koneessa on oma itsenäisesti toimiva automaattikka ja se liitetään olemassa olevaan rakennusautomaatioon. Tilakohtainen ilmanvaihto hallitaan monipuolisella älykkäällä ohjauksella.

Työn yhteydessä alakatot joudutaan purkamaan ja ne uusitaan suurelta osin.

Arkkitehti Petrus Laaksonen on suunnitellut uudet alakattoratkaisut tilakohtaisesti ottaen huomioon tilojen nykyinen henki ja arvokkuus. Isoissa kabineteissa alakatto on yleensä kahdessa tasossa, kanaviston alueilla alempana ja muualla hieman ylempänä. Nämä ylemmät katon tehdään puusäleestä, jonka lävitse hoidetaan ilman sisään puhallus ja taustavalaistus. Myös valaistus uusitaan pääsääntöisesti. Uusi valaistus toteutetaan himmennystoiminnalla varustetuilla led-valaisimilla. Sähköpuolella uusitaan vanhoja keskuksia ja tehdään uusia johdotuksia.

Hankkeen yhteydessä tehdään myös töitä, jotka eivät suoranaisesti liity ilmanvaihdon uusimiseen, mutta jotka kannattaa tehdä samassa yhteydessä. Näitä töitä ovat esimerkiksi juhlasalin lattiapäällysteen uusiminen ja vesikaton pellityksen osittainen uusiminen.

Saamme myös kauan kaivatun lounge-tilan, kun olohuoneen ja Helsingin-kabinetin välinen seinä puretaan ja tila yhdistetään. Sen perälle tulee lasiovin erotettuna uusi kirjastotila. Ny-

Havainnekuva konehuoneen sisästä. KUVA Granlund Oy.

kyinen kirjasto muutetaan kabinetiksi ravintolakäyttöön.

Suunnittelun lähtökohdat ja haasteet

Hankkeellemme tarvitaan rakennuslupa, jonka saaminen on edellyttänyt, että suunnittelussa on noudatettu 1.1.2018 voimaan tulleita rakennusten sisäilmaa ja ilmanvaihtoa koskevia määräyksiä. Suunnittelun lähtökohdaksi otettiin nykystandardien mukainen hyvä ilmanvaihdon taso. Rakennusluvan saimme tammikuussa 2021.

Nykystandardien mukaiset aiempaa suuremmat ilmamäärät ja ilman virtausnopeuden rajausta veto- ja äänihaittojen eliminoimiseksi vaativat kanavien koon kasvattamista. Tilan ja reitistöjen löytyminen entistä suuremmille kanaville on ollut haastavaa. Alakattoja on jouduttu tämän johdosta laskemaan paikoitellen 5-20 cm.

Toteutusaika

Hanke tehdään yhdessä vaiheessa tulevan kesäkauden aikana. Aikataulu on todella tiukka, jonka vuoksi joudumme hieman joustamaan Klubin aukioloajoissa. Työt alkavat viimeistään huhtikuun puolivälissä tavarahissin pystytyksellä ja sääsuojan rakentamisella vesikatolle. Sisätiloissa työt alkavat toukokuun alussa. Viidennen kerroksen tilat valmistuvat 15.8 ja koko urakka elokuun loppuun mennessä. Häiriöitä aiheuttavat työvaiheet ajoitetaan siten, että Klubin toimintoille ei aiheudu kohtuutonta haittaa.

Tekijät

Kokonaisurakoitsijaksi on valittu kilpailutuksen perusteella PC-Saneeraus Oy. Urakkamuotona on tavoite- ja kattohintainen laskutyöurakka, jossa kattohinta on tavoitehinta + 10%.

Hankkeen pääsuunnittelija on arkkitehti Petrus Laaksonen Tengbom Oy:stä.

LVIS- ja rakennesuunnittelusta vastaa ins. Harri Nyysölä / Granlund Oy.

Rakennuttajakonsulttina toimii ins. Jenni Sani / Sitowise Oy.

Hankkeen tilaajana on Kiint. Oy Kansakoulukuja 3 / toimitusjohtaja Reijo Kuusela ja Kiint. Oy:n hallitus.

Kustannukset ja rahoitus

Projektin kokonaiskustannus on 1,4 M€ (alv 0) ja hanke rahoitetaan Kiint. Oy:n ottamalla 1,5 M€:n lainalla.

Sivistysjuhlimesta läppärin ruudulla

TEKSTI Risto Lindstedt | KUVAT Elias Iirola

Suomalainen kirjoituskilpailu törmäytti sivistyksen ja lukiolaiset. Kirjoittajia oli ennätysmäärä ja arvosteluraati päreinä.

Kilpailun teemana oli *Suomalainen sivistys – Seitsemästä veljeksestä tekoölyyn* kahdeksalla eri otsikolla. Sivistyksen olemusta pöyhi 1 284 kirjoittajaa. Se oli kaksi kertaa enemmän kuin mitä edellisen vuoden teemoista kirjoitettiin, eikä kirjoittajien ote sivistyksestä ollut mikään kevythipaisu.

Kilpailuun lähetettiin 103 tekstiä, joista esiraati, **Johanna Karhumäki** ja **Hilkka Lamberg**, karsi 14 kirjoitusta arvosteluraadin valaistavaksi.

Ensimmäistä kertaa kolmentoista vuoden aikana arvosteluraatia vietiin näin kovassa kyydissä hämmennyksen ääriin. Koskaan aikaisemmin jaetut pisteet eivät ole olleet niin hajallaan kuin mitä ne nyt olivat.

Santeri Anttila (Tampereen lyseon lukio) ei kuitenkaan ollut ”niukin naukin” -voittaja. Hän oli otsikoinut tekstinsä: *Ihmisyys on kirjoitettu tarinoihin, ei koodinpätkiin.*

”Uhkaa ei siis olisi,” Anttila kirjoittaa, ”jos sivistyksessä olisi kyse yleistiedon ja besserwisserismin summasta. Silloin kaiken voisi googlettaa. Sivistyksessä on kuitenkin kyse jostain perustavammasta. Se on kokoelma laajempia tietoja, taitoja, näkemyksiä – ja ennen kaikkea arvoja.”

Toisen palkinnon saanut **Petra Häggqvist** (Mäkelänrinteen lukio, Helsinki) pohti keskustelua älylaitteiden ja sosiaalisen median kautta. ”Tämä ulottuvuus avaa valtavasti mahdollisuuksia keskusteluun, mutta vaatii toisaalta sivistyneeltä keskustelijalta uudenlaisia kykyjä muiden huomioimisessa, kunnioituksessa ja kuuntelemisessa.” Häggqvistin teksti oli otsikoitu *Kansakäymisen taidot sivistyksen mittana.*

Tino Poutiainen (Lahden yhteiskoulu) pudottaui kolmanneksi tullessa kirjoituksessaan *Metallimies ja minä* eksistentiaalisen uhan varjoihin. ”Siitä huolimatta tuleeko tekoöly olemaan tuhoa kylvävä metalliluuranko, mielemmen tuho, sen jatke tai pelkkä ajatuskoe, ovat sen vaikutukset ihmismieleen jo nyt olleet valtaiset”, kirjoittaa Poutiainen. ”Sen pelkkä konsepti pakottaa meidät pohtimaan ihmisyyttämme ja määrittelemään itsemme, sen mitä olemme, mistä tulemme ja mihin olemme matkalla.”

Kunniamaininnan sai kolme kirjoittajaa. **Venla Kekkinen** (Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu), **Otto Peltokangas** (Toholammien lukio) ja **Aku Hertell** (Ressun lukio, Helsinki).

Voittajat saivat juhlaansa 26.2., mutta nyt läppäriurujen kokoisissa tiloissa.

Ei siis tilaa kohtaamiselle, ei nähdä tulemiselle, ei onnistumiskokemuksen jakamiselle. Ei vanhempien ylpeyttä lapsestaan, opettajien iloa oppilaistaan eikä muun varttuneemman väen salakateutta lahjakkaiden nuorten eteen avautuvista poluista. Tämä jäi koronavuoden juhlista puuttumaan, vaikka samalla bittiavaruiden kaistalla hetken yhdessä oltiin.

Kaikki tähdellinen ja painava tuli kuitenkin sanotuksi. Suomalaisella Klubilla juhlan kulkua johdatteli toimittaja, juontaja **Aarno Cronvall**. Arvosteluraadin puheenjohtaja, professori **Martti Häikiö** ”jakoi” palkinnot ja kertoi tiivistelmänsä jakoperustelujen ydinkohdat.

Eduskunnan ensimmäinen varapuheenjohtaja **Tarja Filatov**, kilpailun suojelijan sijainen, kytkeytyi juhla verkkoon eduskunnassa tervehdyspuhetta pitämään.

”**On olemassa** yleissivistystä, kirjastivistystä ja sydämen sivistystä. Kaikkien näiden summaa. Elämän aikana kerättyä tietoa ja taitoa, joka on jalostunut laajaksi ymmärrykseksi”, Filatov sanoi.

”**Sivistys on kykyä** sijoittaa uutta tietoa ja omia kokemuksiaan historialliseen jatkumoon. Me olemme

onnekkaita, koska olemme syntyneet aikaan, jolloin kirjoitustaito mahdollistaa tuon jatkumon kerroksen.”

Toholammilla Filatovin puhetta seurasi kunniamaininnan saanut **Otto Peltokangas**. Hän oli jo kirjoittanut vastausrepliikkinsä Filatovin näkemyksille.

”**Sivistynyt ihminen** ymmärtää ainutlaatuisen elämänsä sen iloineen ja ongelmineen. Sivistys on kykeneväisyyttä tarkastella itseään kriittisesti ympärillä vallitseviin näkemyksiin ja käyttää siihen apunaan vaikkapa sitten kirjoja ja teknologiaa.”

Arkadianmäellä ja Toholammilla kaikki hyvin.

Ihmisyys on kirjoitettu tarinoihin, ei koodinpätkiin

TEKSTI Santeri Anttila

Läpi historian ihmiset ovat häikäilemättömästi korottaneet itsensä luomakunnan huipulle. Kyynärpäätäkiikkaa ei ole missään vaiheessa kaihdettu, päältäkin on kävelty kysymättä. Maailmanvalloitus on sekä selitetty että oikeutettu korkeasti kehittyneillä aivoilla, jotka erottavat meidät muista eläimistä. Huipulta alemmille tasoille katsoessa olemme niin vakuuttuneita yliveraisuudestamme, että miellämme ihmismielen jollain tavoin täydelliseksi kokonaisuudeksi.

Todellisuudessa koko ihmiskunta kärsii yhdestä jos toisesta kognitiivisesta vinoumasta. Pelkästään vahvistusharha ohjaa olennaisesti ajattelua määrättyyn suuntaan korostamalla haluttuja oletuksia ja vähätteleillä oletusta kyseenalaistavia seikkoja. Siksi pienet yksittäiset pisarat saavat hälytyskellomme soimaan, vaikka suuri aalto olisi juuri pyyhkäisemässä ylitsemme. Erilaiset vinoumat ruokkivat puolestaan ajatusharjoja. Ajatusharhalla tarkoitetaan yksilön käsityksiä todellisuudesta, jotka ovat todistettavasti epätosia, mutta joiden faktuaalisuudesta yksilö on silti varma. Tarkemmin ajateltuna konsepti ihmislajin yliveraisuudesta kärsii paitsi epäreilusta kilpailuasemasta myös suhteettomasta suuruusharhasta.

Käsitteinä vinoumat ja harhat sisältävät kielteisen sävyn. Siitä huolimatta, että ihmisajattelu on puhtaasti epätäydellistä, on se myös kiinteä osa

inhimillisyyttä. Jo termi ”inhimillinen virhe” osoittaa, että ihan yksinkertaisten virheiden tekeminen on osoitus ihmisen ajattelun aukoista, eikä siinä ole mitään hävettävää. Päinvastoin se on aivan luonnollista.

Aivot alttiita kaikenlaisille vinoumille, tunteille ja irrationaalisille ajatuksille.

Siinä missä korkeatasoiset kognitiomme erottavat ihmiset eläimistä, erottavat mainitut virheet ja vinoumat ihmisen koineesta. Koneen prosessit eivät nimittäin ole ajattelua vaan laskelmoitua toimintaa. Ajattelua ei ole ilman aivoja, jotka ovat alttiita kaikenlaisille vinoumille, tunteille ja irrationaalisille ajatuksille. Toimintaan puhtaassa muodossaan ei kuitenkaan tarvita aivoja, vaan todennäköisyyksiin, laskelmiin ja kausaaliketjuihin pohjautuvaa mekanismia, jota voisi nimittää vaikkapa rationaaliseksi järjeksi.

Tuntemattoman edessä ihmisillä on tapana spekuloida pohjaten tunnettuun tietoon. Siitä johtuu, että esimerkiksi maapallon ulkopuolinen elämä kuvataan usein muistuttamaan anatomialtaan ihmiskehoa. Mielikuva on helpompi luoda tuttuuden pohjalta, vaikka todel-

lisuus olisikin jotain aivan toista. Tällainen virheajattelu ei päde ainoastaan avaruusolentoihin, vaan aivan kaikkeen tuntemattomaan, jonka olomuotoa ja motiiveja voi vain arvailla. Samaa ajattelutapaa hyödynnetään laajalti tekoölyä käsiteltäessä. Jo sitä kuvaava termi on selvästi antroposentristen aivojen tuotos, sillä se pohjaa ihmisen ominaisuuteen sekä tekoölyn keinotekoisuuden painottamiseen. Myös tekoölyä esittävä kuvasto on yleisönsä näköistä. Tekoölyn materiaallinen olemus on tyypillisesti pakattu ihmiskehoa jäljentävään runkoon, joka on varustettu ihmisääntä mukailevalla puheella. Tekoölylle tyypillistä toimintaa itsessään kuvataan varsin harvoin. Sen sijaan yleisön saa varmasti nauramaan, kun esitellään marginaalisia tapauksia hassun hauskoista taidoista, joita koneoppimiselle on keinotekoisesta kädestä pitäen opetettu. Kaikki me olemme nauraneet yksittäisille videoille kömpelöistä roboteista, jotka epäonnistuvat niin ketsupin oikeaoppisessa puristamisessa kuin sulavassa dialogissa.

Ihmisajattelun virheellisyyden tarkastelu asettaa kaiken kyseenalaiseksi yksilöstä megatrendeihin. Varsinkin tekoölyn kehityksestä on helppo huolestua, kun käy ilmi, kuinka vaikea konsepti se on ihmisavoille käsittää. Käsityksemme aiheesta perustuu todella kapealle spektrille vääristyneestä kuvastosta. Huolta tukee myös yksipuolinen

suhtautuminen teknologian kehitykseen ja siitä seuraavaan laajempaan trendiin – digitalisaatioon.

Pekka Vahvasen Atenan vuonna 2019 kustantama teos ”*Kone kaikkivaltias – Kuinka digitalisaatio tuhoaa kaiken meille arvokkaan*” on arvokas puheenvuoro, joka tuo digitalisaatiokeskusteluun kaivatun vastaväittelijän. Teoksessaan Vahvanen käsittelee laajasti niin digitalisaation menneisyyttä, nykyisyyttä kuin kylmäävää tulevaisuuttakin. Hän on onnistunut kirjoittamaan yksin kansiin digitalisaation syyt ja ennen kaikkea kirjavat seuraukset, jotka eivät rajoitu pelkästään tehokkaampaan viihde-elektroniiikkaan. ”Kone Kaikkivaltias” osoittaa, että siinä missä teknologinen kehitys johti ennen elintason nousuun, voi se olla tulevaisuudessa historian käännetekävä muutosvoima.

Muutos on jo käynnissä. Vahvasen kirjassaan esitteleminen tekoöly eroaa paljolti niistä sympaattisista roboteista, joita olemme tottuneet kummastelemaan. Elämäämme vaikuttaa jo nyt paljon merkittävämmiin meille näkymätön käsi, joka muokkaa ajatteluamme ja muovaa yhteiskuntia hiljalleen näköisekseen. Vahvanen kertoo konkreettisimmasta esimerkistä tällaisesta yhteiskunnan suunnanmuutoksesta, joka löytyy itäisestä suurvallasta. Kiinassa on nimittäin otettu käyttöön hallinnon tueksi tarkoitettu pisteytysjärjestelmä. Kyse ei ole uimahypyjen tai Netflixin tarjonnan pisteyttämisestä vaan ihmisten numeerisesta arvioinnista. Pisteiden kartuttaminen on yksinkertaista – toimi niin kuin käsketään. Hyviä tapoja ovat esimerkiksi ylemmille kumartelu, ahkera työskentely ja opiskelu sekä perheen perustaminen. Korkeista pisteistä seuraa palkintoja. Pisteitä on myös helppo menettää tekemällä rikoksia, laiskottelemalla tai ajatteleamalla kriittisesti valtaapitävistä. Matalista pisteistä seuraa puolestaan rangaistuksia.

Vaikka mainittu järjestelmä onkin ihmismielen tuotos, on siinä havaittavissa perustavanlaatuisen samankaltaisuus tekoölyn toimintaan. Sen looginen toimintaperiaate on nimittäin ristiriidassa inhimillisyyden kanssa. Tekoölyn toimintaperiaate siis poikkeaa ihmisavoista, sillä sen toiminta perustuu annettuihin toimintamekanismeihin, jotka puolestaan pohjaavat lukuihin ja laskuihin – matematiikkaan. Tekoöly on määrittävän ominaisuutensa näköinen – looginen. Sen kylmä laskelmallisuus purkautuu ihmistoimintaa kyseenalaistavana pragmaattisuutena. Jos ihmiselle ja tekoölylle annetaan sama tehtävä, ovat keinot toisistaan radikaalisti eriäviä. Esimerkki tällaisesta tehtävästä saattaa olla käsillä, kun tekoölylle annetaan yhä enemmän valtaa yhteiskuntien järjestämisessä.

Aleksis Kiven klassikkoteos ”*Seitsemän veljestä*” vuodelta 1873 saattaisi näyttää aivan toisenlaiselta, jos kaikki voipa kirjailija olisi asettanut hahmonsa Jukolan sijaan suureen yhteiskunnaksi naamioituun koelaboratorioon, jonka päämiehenä olisi kustannustehokkuutta ja logiikkaa rakastava tekoöly. Ihmisoikeuksia –saati humanismia tai demokratiaa – tuskin olisi, ellei niitä ohjelmoitaisi erikseen. Tällaisessa maailmassa nollatusta pistemäärästä aloittavilla veljeksillä riittää ihmeteltävää. Alkuunsa kaikkia heitä ei edes määrätä armoitetun lukkarin oppiin vaan kaksoisveljet Timo ja Lauri ohjataan yksinkertaisemmalle väestönsalle tarkoitettuihin työtehtäviin mentaalisen kapasiteetin vähäisyyteen vedoten. Muun viisikon kyvyt arvioidaan yksilöllisesti ja tehtävät määrätään vastaamaan kullekin ominaista kapasiteettia. Sivistyksellisestä toiminnasta ei tietenkään ole kyse, kun tekeminen perustuu tehokkuuden tavoittelulle. Yhteiskunnan pistetaulukon kärkeen kiilaava Eero saattaa todella saada arvokkaan luottamustoimen, mutta machiavellisiin turvautuva digides-

pootti tekee kaikkensa, ettei kukaan kyseenalaista vallitsevaa yhteiskuntajärjestystä. Kilpakosintaankaan veljesten ei tarvitse ryhtyä. Laskentateho tietää parhaiten, milloin ja kenen kanssa kunkin veljeksien kannattaa pariutua – jos edes kannattaa.

Tekoölyn vaikutus yhteiskuntaan ei jää pelkästään äskeiseen ajatuskokeeseen. Vahvanen osoittaa kirjassaan useilla esimerkeillä, kuinka digitalisaation vauhdittuminen on asettanut skeptisyyden valokeilaan niin liberaalin demokratian kuin ihmisyysdenkin. Vuoden 2016 Yhdysvaltain presidentinvaali osoitti ihmisten psyykeen haavoittuvuuden. Keinot, joilla ihmisiin vaalien alla vaikutettiin, eivät olleet erityisen kompleksisia. Siitä huolimatta kyseisen vaikuttamisen merkitystä on vaikea vähätellä. Voimme ainoastaan kuvitella, kuinka kolossaalisia vaikutukset ovat, jos tekoölyn roolia yhteiskuntiemme tragediassa ollaan valmiita vielä lisäämään.

Yhteiskunnan ohella tekoöly saattaa ottaa komennon myös sotatantereilla. ”*Kone kaikkivaltiaan*” kylmävin luku koskettaakin sotilasteknologian nykytilaa sekä tulevaisuutta. Kurkkusalatettiin sonnustautuneiden reserviläisten rinnalle – tai tilalle – saattaa tulevaisuudessa ilmestyä niin autonomisia taistelurobotteja kuin kyberiskuja tehtäviä koodiryppäitä. Teknologian kehitys mahdollistaa myös yhä etäisemmän sodankäynnin, sillä ihmisten ei tarvitse taistella enää kasvokkain toisiaan vastaan. Tämä luo potentiaalin yhä tuhoisammalle sodankäynnille, johon inhimillisen järjen puute helposti johtaa. Eikä tuo tuhopotentiaalin saavuttamiseen tarvita edes erityisen kehittyneitä tekoölyä, kun kyse on raskaasti aseistetuista roboteista. Riittää, ettei niillä ole ihmisisotilaiden heikkouksia – tunteita, väsymystä ja stressiä.

Ensimmäisen maailmansodan tuhoisuutta selitetään usein kahdella sei-

kalla. Ensimmäinen liittyy olennaisesti 1800-lukua määrittäneeseen kehityskulkuun – teollistumiseen – joka lopulta kehittyi yritysten välisestä kilpailusta kansallisvaltioiden keskinäiseen kilpavarusteluun. Pääoman ohjautuminen sotilasteknologiaan ja -teollisuuteen vauhditti sellaisten keksintöjen kuin konekiväärin ja panssarivaunun kehittämistä. Laajamittaisin uudella aseteknologialla varustettujen armeijoiden liikekannallepano nähtiin vuonna 1914. Tulevan maailmansodan tuhovoimasta oltiin autuaan tietämättömiä. Armeijat, joilla oli käytössään koko sen aikaisen maailman tappavimmat aseet, olivat vanhojen kenraaleiden johdossa. Toisin sanoen taisteluissa hyödynnetty tekniikka oli jo 1900-lukulaista, kun puolestaan taktiikka oli jymähtänyt jonkin Napoleonin sotiin 1800-luvun alkuun. Kun nämä kaksi historian kehityskulkua löivät kättä, ei ole ihme, että länsirintamalla saattoi kaatua kymmeniä tuhansia miehiä pelkästään yhden päivän aikana. Nykyisen sotilasteknologian kohdalla meillä on samanlainen tilanne kättemme ulottuvilla. Laajamittaista sotaa ei ole käyty vuosikymmeniin, mutta teknologia on puolestaan ottanut maailmanhistorian mittakaavan reiluimmat harppaukset. Jos kolmas maailmansota todella syttyy, saattaa se nykyisellä tuhovoimalla olla todella se sota, joka lopettaa kaikki sodat. Uhkakuvan ajankohaisuutta korostaa Vahvasen teokseen sisältyvä tutkimustieto, jonka mukaan ”Tekoälytutkijoiden mediaaninäkemyks on, että ihmisälykkyyden tasoinen tekoäly syntyy 50 prosentin todennäköisyydellä vuoteen 2040 mennessä.”

Väinö Linnan vuonna 1954 julkaisema suomalaisen kirjallisuuden merkkiteos ”*Tuntematon sotilas*” on asetelmaltaan vanhentunut, mutta tarinana se on ajaton. Jos rakastettu konekiväärikomppania herätettäisiin nykypäivän henkiin, olisi sodan kritiikki varsin toisenlaista. Alkerasantti Antero Rokka tuskin saisi yksilöl-

listä sankaritarinaansa. Hietanen tuskin heittäisi miinan omin käsin neuvostotankin alle, vaan enintään ohjaisi iskun etänä. Upseeristo olisi edelleen nokkimisjärjestyksen kärjessä, mutta korkeimmasta sodanjohdosta vastaisi kuitenkin lyömätön shakissakin harjaantunut binäärilukujen muodostama strategi. Äänislinnaan tuskin tehtäisiin uutta sotaretkeä.

Sodankäynnin etäännyttäminen saattaisi lisätä siviileihin kohdistuvia iskuja.

Yksi asia olisi varmasti ennallaan – nimittäin runsaslukuiset pakolaisvirrat. Sodankäynnin etäännyttäminen saattaisi suorastaan lisätä siviileihin kohdistuvia iskuja, sillä inhimillisyyden asettama kynnyksen hyökätä viattomiin siviilikohteisiin tulisi mahdollisesti laskemaan.

Vahvasen teos noteerataan Tommi Melenderin julkaistussa blogitekstissä ”*Minäkin olen koneen orja*” (Apu.fi 13.1.2019), jossa Melender peilaa teknologian kehityksen vaikutusta omaan elämäänsä. Hänen kuvaamansa oireet ovat varmasti monelle nykyihmiselle tuttuja. Verkkovirtaan kytketyt aivot nauttivat rajattomasta määrästä tietoa, mutta eivät suinkaan ilmaiseksi. Jatkuvalle informaatiotulvalle altistuminen johtaa keskittymisvaikeuksiin, ajattelun laiskistumiseen sekä muistiongelmien. Siinä missä ihmisyyden tuhon uhka leijuu potentiaalina ilmassa, on mentaalisen kapasiteetin rappeutuminen jo hiljaisesti hyväksytty.

Äkkiseltään mainittu kehityskulku ei kuulosta huolestuttavalta, sillä ongelman lähde tarjoaa myös ratkaisuja. Ainahan unohtamansa asiat voi tarkistaa netistä. Syvää ajattelua ei enää tarvita, kun kirjoitusvirheetkin korjataan puolestamme – keskittymisestä puhumattakaan.

Santeri Anttila.

Ajattelutoimintojen heikentyminen uhkaa kuitenkin ihmislähtöisen sivistyksen olemassaoloa, sillä se on pohjimmiltaan kompleksisen ajatustyön hedelmä.

Sivistys on kokoelma laajempia tietoja, taitoja, näkemyksiä – ja ennen kaikkea arvoja.

Uhkaa ei siis olisi, jos sivistyksessä olisi kyse yleistiedon ja besserwisserismin summasta. Silloin kaiken voisi todella googlettaa. Sivistyksessä on kuitenkin kyse jostain perustavammasta. Se on kokoelma laajempia tietoja, taitoja, näkemyksiä – ja ennen kaikkea arvoja. Jos luovutamme naiivisti älyllisen taakkamme tekoälylle, saattaa Melenderin kuvaus itsestään koneen orjana muuttua yhä osuvammaksi. Tekoälylle kieltämättä on tarvetta, sillä sen toiminnassa piilee mahdollisuus esimerkiksi laskutoimituksille, jotka ovat ihmismielen käsityskyvyn tuolla puolen. Tekoälylle ei kuiten-

kaan tule antaa suoralta kädeltä sellaisia tehtäviä, joista orgaaniset aivot voisivat yhtä lailla selvitä. Mitä enemmän ulkoistamme ajatteluamme sitä kauempana olemme sivistyksestä.

Tekoälyssä on potentiaali muuttaa lopullisesti psyykettämme, yhteiskuntiamme ja lopulta koko maailmaa. Ihmiskunta ei ole pystynyt käsittelemään suurta tuntematonta ennen, eikä se pysty realistiseen käsittelyyn nykyisinkään. Sinivalon sokaisemina meiltä saattaa jo puuttua siihen vaadittava tahtotila. On selvää, että ihmisyyden ja kylmän laskentatehon ero on kaikkea muuta kuin veteen piirretty viiva. Viimeistään se konkretisoituu dystopiassa, jossa seitsemää toisistaan erotettua veljestä ei ojenna lukkari vaan lähes fasistinen maailmanjärjestys. Uuden maailmanajan sotien ennennäkemätön tuhoisuus saattaa myös olla omiaan keskeyttämään ihmiskunnan digitalisaatiolle omistaman ylistyslaulun. Sillä ei ole niinkään väliä, mikä herätyksen aiheuttaa – tärkeintä on avata silmät ennen kuin nukumme viimeisen herätyksen ohi. Myöhäistä on silloin, kun tekoäly omaksuu rautaisen mentaliteettinsa Rokalta ja alkaa ihmisten sijaan tappamaan vihollisia.

Aineistot:

Kivi, Aleksis 1873: ”*Seitsemän veljestä*”, Suomalaisen kirjallisuuden seura

Linna, Väinö 1954: ”*Tuntematon sotilas*”, WSOY

Melender, Tommi 13.1.2019. ”*Minäkin olen koneen orja*”, blogit.apu.fi

Vahvanen, Pekka 2019: ”*Kone kaikkivaltias – Kuinka digitalisaatio tuhoaa kaiken meille arvokkaan*”, Atena

Fosfoser® Memory Vahva muistikapseli

Fosfoser® Memory sisältää vaikuttavana aineena soijaperäistä fosfatidylseriiniä. Iän myötä sen määrä vähenee aivoissa. Fosfoser Memory -ravintolisällä täydennetään elimistön fosfatidylseriinitasoa. Valmistetta suositellaan erityisesti ikääntyville, opiskelijoille ja keskittymistä vaativan työn tekijöille.

Fosfoser® Memory -kapselit on vakioitu fosfatidylseriinin ja fosfatidihapon suhteen. Yksi kapseli sisältää 480 mg soijafosfolipidejä, joista 100 mg fosfatidylseriiniä ja 100 mg fosfatidihappoa.

Hankintatukku Oy
www.hankintatukku.fi

Terveyskaupoista,
-osastoilta ja apteekeista.

Tutkittua suomalaisen lääketehaan laatua

Ja vartiossa seiso i eversti

TEKSTI Risto Lindstedt | KUVA Elias Irola

Pekka Rapila, eversti evp, sai tehtävän. Suomalainen kirjoituskilpailu tarvitsi johtajan. Siitä tuli everstille vartiopaikka 13 vuodeksi.

Suomalaisen Klubin kunniapuheenjohtajalla, lehdistöneuvos Mikko Pohtolalla oli idea rahaston perustamisesta ja sen tehtävästä suomen kielen käytön edistäjänä. Rahasto perustettiin, lukiolaisille suunnattu kirjoituskilpailu käynnistettiin.

Pekka Rapila kokosi joukkonsa, loi strategian, johti operatiivista toimintaa, jakoi vastuuta, vastasi aikatauluista, yhteydenpidoista, pöytäkirjoista, viestinnästä ja välillisesti jopa tiiminsä muonituksesta energiaa kuluttavissa kokouksissa.

Nyt Suomalaisesta kirjoituskilpailusta on tullut Suomalaisen Klubin tunnetuin vuosittain toistuva tapahtuma. Rapila löytää sille useita selityksiä.

”**Saimme mukaan** niin arvovaltaisen yhteistyökumppanien joukon, että se kiinnostaa klubin ulkopuolisiakin tahoja.”

”**Eduskunnan puhemies** jokavuotisena suojelijana on nostanut kilpailun arvoa. Projektiryhmän jäsenet edustavat koulumaailman pätevintä äidinkielen ja historian asiantuntijajoukkoa. ÄOL:n ja HYOL:n puheenjohtajat ja OPH:n opetusneuvokset jäseninä antavat arvostusta koulumaailman piirissä.”

”**Arvostelija ei tiedä** lukemansa tekstin kirjoittajaa eikä koulua. Se

antaa kilpailulle korkean luotettavuuden. Erityinen vahvuus on myös se, että arvostelulautakunnan jäsenet katsovat tekstejä niin monelta suunnalta. Usein näkemykset eroavat melkoisesti. Aina on kuitenkin palkittavat löydetty.”

Ensimmäisen kokouksen opetuspuolen asiantuntijoiden (Opetushallitus, Äidinkielen opettajien liitto, Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liitto) jälkeen oli innostus käsin kosketeltavissa. Rapila oli varma, että kirjoituskilpailusta tulee menestys.

Kadettikunnan pääsihteerinä Rapila oli jo luonut erinomaiset suhteet Opetushallitukseen ja erityisesti HYOL:n väkeen. Hänen johdolla oli jo kymmenen vuoden ajan tehty nykyaikaisia oppiaineistoja erityisesti turvallisuuspolitiikasta ja historiasta.

”**Kirjoituskilpailun** ensimmäinen varsinainen läpimurtovuosi oli 2016, luonnollisesti teemansa ’Suomi 100’ vuoksi. Vuonna 2018 muutimme kilpailun konseptia uudistetun äidinkielen ylioppilaskokeen lukutaidon kokeen kaltaiseksi ja opettajat huomasivat voivansa harjoittaa oppilailta yo-kirjoitusta oikeanlaatuisella ja tasokkaalla aineistolla. Lopputulokset olivat nähtävissä

vuoden 2020 kilpailun korkeissa kirjoitusmäärissä. Todella monessa koulussa oli koko abiturienttijoukko kirjoittanut aiheistamme.”

Aineistojen mukaan tuloa lukuun ottamatta kilpailu on säilynyt melko alkuperäisenä.

”**Joka arvostelukokouksessa** tosin keskustellaan siitä, miten kirjoittajat saataisiin ilmaisemaan voimakkaammin mielipiteitään ja tunteitaan. Yhdeksi syyksi on arveltu jonkinlaista ilmaisua kontrolloivaa arvokkuuskipsiä. Ikään kuin moni kirjoittaja arvioisi, mitä arvostelijat

haluavat tai mitä he kestävät. Kyllä se joukko kestää, kannattaa testata.”

Rapila oli Sotakorkeakoulun yleisesikuntapalvelun opettajana 1980-luvulla. Kalvoista siirryttiin PowerPoint-esityksiin, sodan ajan esikuntien digitalisoiminen aloitettiin. Suurimmat askeleet opetus-tekniikassa Rapila otti toimiessaan puolustusvoimien edustajana pohjoismaisessa etäopetustyöryhmässä. Se, mikä Sotakorkeakoulussa oli koeteltu, toimi myöhemmin varmuudella myös siviilissä.

”**SKK:ssa kaikki kokeet** olivat peitenumerolla. Opettajat eivät tienneet kenen työtä arvostelivat. Tämä menetelmä otettiin heti käyttöön myös kirjoituskilpailussa.

”**Kun arvostelijoilla** oli erilaisia näkökulmia, arviot hajosivat. Otimme käyttöön pisteysjärjestelmän, jossa jokainen laitto kirjoitukset paremmuusjärjestykseen. 1., 2., 3., jne. Pienimmällä sijoituspistemäärällä oli voittaja. Hyvin on pärjätty.

Klubin kunniajäsen Pekka Rapila on ainoa, joka esivalintoja tehneiden kahden opettajan lisäksi, on lukenut kaikkina vuosina kaikki kilpailuun lähetetyt tekstit.

”**Olen lukenut 1125** kirjoitusta. Useimmat kahteen kertaan ja loppukilpailutyöt ainakin kolmeen kertaan. Sehän on kuin olisi saanut vuosittain katsoa maamme parhaiden nuorten pään sisälle.”

”**Kunnioitukseni tämän** päivän nuorisoon on kasvanut. Meillä ei ole mitään hätää. Kun itse runsaat 50 vuotta sitten kirjoittelin lukiossa omia tekeleitäni, ei niitä voi mitenkään verrata nykyisiin. Tosin silloin ei ollut internettiä, ei edes televisiota. Oppikirjoista tai radiosta oli kaikki tieto löydettävää.”

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaitteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLA

ASiantuntija - OSAAJA

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENILLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITTAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykipoika.fi
P. 09 47800170

Viinit vaihtuivat arkiston aarteisiin

TEKSTI Olli Alho | KUVA Elias Iirola

Klubin aula saati uuden ilmeen, kun tehtävästään luopunut viinikaappi täyttyi klubimme historiasta kertovilla dokumenteilla.

Hankkeen virittäjinä olivat klubimestari Jarmo ”Jallu” Heinonen ja johtokunnan jäsen Olli Meretoja. Edellistä askarrutti viinikaappin tulevaisuus ja jälkimmäisen mielessä oli ajatus jonkinlaisesta klubin museosta. Kun arkistonhoitaja Olli Alho kuuli veljien huolista, ratkaisu löytyi kätevästi arkistomapeista. Viinikaappi sai samalla uuden nimen, siitä tuli Klubin perinnevitriini.

Vitriiniin valikoitui ensi sijassa vanhempaa historiaa kuvaavaa aineistoa, näytävimpinä Klubin perustamiskirjan ensimmäinen sivu ja ensimmäinen nimikirja eli jäsenluettelo. Vanhojen johtokuntien valokuvat kertovat herainmuodin vaihteluista ja niiden jäsenlistat usein varsin tunnettujenkin aikalaisten aktiivisuudesta Klubin toiminnassa.

Jäsenille pitkään 1950-luvulle postitse lähetetyt kutsut esitelmätilaisuuksiin ja lukuisiin vuotuisjuhliin kertovat yhtäältä vahvasta kiinnostuksesta oman maan ja maailman tapatumisiin ja toisaalta klubiveljille niin tärkeästä yhteisestä hauskanpidosta. Ravintolan pitkästä historiasta on poimittu esiin legendaarinen – aikanaan varsinkin Ravintola Motista tunnettu – keittiö-

mestari Leo Salonen ja pitkäaikaisin ravintoloitsijamme Riitta Malmberg. Vitriinistä löytyy myös vanhin säilynyt ruokalista vuodelta 1923.

Vanhoista johtokunnan pöytäkirjoista ja tilikirjoista löytyy tuttuja nimiä Klubin varhaisilta vuosilta. Pöytäkirja vuodelta 1882 avaa näkökulman maamme teatterihistoriaan: Tammikuun 21. päivän merkintä kertoo, että juuri tuossa kokouksessa lausuttiin Suomen Kansallisteatterin syntyyn johtaneet sanat. Hanketta ajamaan valittiin mm. Kaarlo Bergbom.

Klubilla puhuneiden monilukuisesta joukosta erottuu entisen ulkoministerin, tuolloin STK:n toimitusjohtajan Antti Hackzellin 13.1.1939 pitämä puhe, jonka Klubi poikkeuksellisesti painatti seuraavana vuonna (siitä toisaalla tässä lehdessä)

Perinnevitriinin materiaali on murto-osa Klubin arkistossa olevasta tai julkaisussa Omalla pohjalla (2017) esitellystä aineistosta. Toivottavasti valikoimaa lisää laajemminkin kiinnostusta Klubin 145-vuotiseen historiaan. Omalla pohjalla-teosta on vanhaan tapaan saatavissa klubimestareilta.

Sotien probleemi löytyi

Teksti: Martti Häikiö

Klubiveli Jukka Pietiläinen kertoo: "Osallistuin 5.11.2020 Suomalaisen Klubin historian iltaan, jonka pääaiheena oli Leninin 150-vuotismuisto ja Venäjän nykyinen identiteetti. Klubiveli Martti Häikiö esitteli kirjansa Antti Hackzellin elämästä ja kertoi entisen ulkoministerin ja tulevan pääministerin Antti Hackzellin 13.1.1939 Suomalaisella Klubilla pitämästä esitelmästä "Sotien probleemi". Klubi teki siitä vuonna 1940 painetun vihkoseksi, mutta ajan saatossa nämä olivat hävinneet klubin arkistosta. Veli Martti peräänkuulutti, josko joltakulta klubiveljeltä vielä sattuisi hyllystään yksi kappale löytymään liitettäväksi klubin kokoelmiin. Minultakaan tuota ei löytynyt, mutta klubi-illasta hankkimaan elämäkertaani lukiessani päätin tutkia, voisiko sen jostain vielä saada käsiinsä. Esitelmän nimellä googlattuani eräs antikvariaatti ilmoitti, että heiltä sitä vielä yksi kappale löytyy. Ei muuta kuin tilaus sisään ja viiden päivän kuluttua kädessäni oli Antikvariaatti Pufendorfin Hauhon varastostaan lähettämä alkuperäinen, 1940 painettu esitelmäteksti."

Veli Jukka luovutti vihkosen 13.8.2020 Klubin arkistoon täydentämään Klubin kirjastoa ja esille Olli Alhon kokoamaan Klubin historianäyttelyyn uudessa vitriinissä.

Samalla täydennetään Klubilehden edellisessä numerossa ollut artikkelia historiaillasta, että siellä olivat puhumassa Venäjän historian emeritusprofessori Timo Vihavainen ja Helsingin yliopiston Aleksanteri-instituutin johtaja professori Markku Kangaspuro.

Sodan vaara ja pienen valtion liikkumatila

TEKSTI Martti Häikiö | KUVA Museovirassto

Entinen ulkoministeri ja Moskovan-lähettiläs Antti Hackzell piti laajan esitelmän ”Sotien probleemi” Helsingin Suomalaisella Klubilla 13. tammikuuta 1939. Klubi julkaisi sen 19-sivuisena kirjaseinä seuraavana vuonna. Esitelmässä on harvinaisella tavalla koottuna Hackzellin laajempia historian- ja yhteiskuntafilosofisia näkemyksiä.

Esitelmä alkaa lainauksella yhdysvaltalaiselta kulttuurihistorioitsija John Willian Draperilta:

”Kansat, samoin kuin yksilötkin, syntyvät, kasvavat ennakoitua määrättyyn mittaansa ja kuolevat. Toinen ehtii aikaisin, hätäisesti päämääräänsä, toinen taas kypsänä. Yksi temmataan pois elävien ilmoilta jo lapsuudessa heikkoutensa tähden, toinen turmeltu valtiosotien takia, kolmas tekee valtiollisen itsemurhan ja neljäs jää elämään aina vanhuuden päiviin asti. Mutta jokaisella on määrätty kehityskulkunsa lopullista päämaalia kohti, mikä tämä sitten lieneekin.”

Kansojen vanheneminen ilmeni ”sairaaloisuuteen asti kehittyvänä taloudellisen vaiston, joka liian vanhoissa kansoissa vähitellen valtaa kaikki mielet ja hämärtaa yleisen ja yhteisen edun selvän käsittämisen.” Kansojen kehityksen eri asteisuus johtaa siihen, ”toisen vaistot puhuvat yhtä kieltä, toisen taas viittaavat toisaanne.”

Hackzell ei uskonut, että voimakkaat luonteet saavat pysyvää aikaan, mutta sen sijaan ”kaikista tällaisista yrityksistä huolimatta muutokset parempaan päin kansojen yhteiskunnallisessa ja valtiollisessa tilanteessa kehittyvät sangen hitaasti ja työläästi, elämä jää suurin piirtein ennalleen, ihmisiin jäävät entiset viat ja hyvät puolet, vaikeudet jäävät suuriin piirtein samoiksi ja niin myös helpoudet.” Tämä piti paikkansa huolimatta siitä, että yhteiskunta edistyy suunnattomasti taloudellisesti ja etenkin teknisesti.

Ihmiskunnassa oli Hackzellin mukaan aina kansojen riitoja ja tyytymättömyyttä omaisuuden ja vallan epätasaiseen jakautumiseen. Hän otti esimerkiksi Ranskan vallankumouksen, jonka uudistukset eivät ulottuneet kaikkein olennaisimpaan, ”ihmisten sydämiin ja aivoihin”. ”Kunnianhimo ja ansaitseminen sekä omistamisen halu, ihmisten erilaiset luonteet, henkiset lahjat ja avut, eivät olleet sullottavissa kauniisiin julkisiin ohjeisiin.” Haltioituneet joukot olivat valmiita sokeasti seuraamaan diktaattori

Napoleonia, ”joka loi maahan järjestyksen ja pystyi antamaan paljon siitä, mitä kansa sisimmässään janoisi.” Napoleon oli kaataa koko Euroopan.

Hackzell kuvasi ensimmäisen maailmansodan loppunäytöstä. Oli ihanteellinen Yhdysvallat liittolaisinaan Venäjän itsevaltiasta tsaari, Japanin vieläkin itsevaltiaampi keisari ja joukko pienempiä diktatuureja, ”joille kaikkalainen kansanvalta oli kuin paha unta”. Syntyi Kansainliitto, johon kuitenkin petyttiin.

”Eihän näet kukaan asioita seurannut voinut vakavissaan uskoa, että Englanti, Ranska, Italia, Japani y.m. olisivat tosissaan suostuneet rajoittamaan vapaata päättämiskaansa tahi sitä voineetkaan tehdä, ja siten sallia Kansainliiton määrätä näitten maitten perinnäisestä politiikasta ja niiden n.k. laillisten oikeuksien toteuttamisesta.”

Käsiteltyään suurvaltojen itsekkyyttä Hackzell tarkasteli pikkuvaltioiden asemaa ja tehtäviä. ”Pikkuvaltion ulkopo-

litiikan päätehtävä on kaikissa olosuhteissa säilyttää itsenäisyytensä ja toimia niin, että sodan sattuessa vältetään sen jalkoihin joutumista. Suurvallan sen sijaan on aina ajettava aktiivista ulkopolitiikkaa. Jollei se tätä pysty tekemään, niin menee siltä sen suurvalta-asema.”

Suurvaltojen politiikasta on hänen mukaansa tärkeä havaita käyttäytymisen perusasia:

”Se, joka johonkin pyrkii, ei koskaan juuri ennen aikojaan avaa suutaan, ja sille, joka pelaa valtapeliä, on useinkin hyvä olla ainakin julkisesti olevinaan mitään huomaamatta, sillä valtakunnilla on paljon n.s. jokapäiväisiä etuja, jotka vaativat muodollisesti ystävällisiä välejä.”

Hän otti esimerkiksi Englannin Espanjan-politiikan. Ensinnäkin se kannatti punaista hallitusta, mutta sitten kääntyiikin hakemaan jonkinmoista sovintoa sataprosenttisesti fascistisen Francon hallituksen kanssa. ”Meillä on siis, kuten huomaamme, aina ja kaikkialla huomioonotettava tekijänä loppumaton suurvaltain peli vaikutus- ja määräämisvallasta tässä maailmassa.” Seuraus on väistämättä sodat.

Hackzell kysyi, oliko tammikuussa 1939 sodan vaara?

Hän viittasi Bismarckiin, jonka mukaan pysyvän rauhan voisi saada aikaan vain niin suuri tykki, että pystyisi tuhoamaan vihollisen pääkaupungin. Asetekninen kehitys oli tuonut suurpolitiikkaan arvaamattomuutta. Espanjan sisällissotaa seurattiin tästä näkökulmasta tarkasti. ”Merivaltain vastattavaksi pannaan kysymys, mikä nyttemmin ratkaisee ylivoimalla merillä, – ilmavoimatko, vedenalaiset laivastot vaiko vedenpäälliset alukset.” Maasodankäyntiin oli vaikuttanut linnoittamisen suuri kehitys. Englannin heikkous Välimerellä oli käynyt ilmi Abessinian sodan aikana, koska sukellusveneitä oli paljon.

”Sota on mahdollinen vain silloin kun kansa on voitu saattaa siihen vakaumukseen, ettei se ryhtymättä sotaan voi olla ja elää.”

Hackzell päätyi siihen, ”että uudet nopeassa tahdissa jatkuvasti tapahtuvat teknilliset uudistukset ja keksinnöt sotateollisuuden ja sotataidon alalla pakottavat suurvaltoja mitä pisimmälle menevään pidättyväisyyteen ja että suuren sodan uhka näin muodoin viimeiseen asti lykättyä ja lykkäytyä.”

Hän torjui isänmaallisten kansalaisten keskuudessa Suomessakin esiintyneitä mielipiteitä, ”jotka eivät ole perustuneet tämän maailman menon tylyyn todellisuuteen, vaan ovat löydettävissä jostakin todellisuuden ja haaveen rajamailta. Meillä on kovin helposti unohdettu ja unohdetaan joskus vieläkin, että me lopulta olemme pieni Itämeren-valtio, kohtalon lujilla siteillä yhdistämä kaikkeen siihen, mikä on tämän meren ympärillä, ja ettei suoranaisesti meidän kohtalostamme ole ennenkään taisteltu Euroopan suurilla sotatanterilla, vaan yksinkertaisti täällä paljon lähempänä. Meidän politiikkamme ovat ja jäävät ratkaiseviksi suhteemme

Itämeren valtioihin – tämän Itämeren, jonka nykyaikaisten sodankäyntivälineiden avulla muutamassa tunnissa helposti suljetaan kaikelta muulta maailmalta.”

”Kansain viimeisellä tuomiolla ei meiltä kysytä, kuinka olemme hoitaneet asiamme Kiinaan tahi Turkkiin tahi Unkariin nähden, tuskinpa lopulta edes, kuinka olemme ne hoitaneet Ranskaan tahi Englantiin nähden, mutta varmaan meiltä tiedustellaan olemmeko pystyneet arvokkaasti ja harkitusti hoitamaan suhteitamme suureen itäiseen naapuriiimme Venäjään ja samoin Saksaan ja Skandinavian maihin, vai olemmeko ehkä turhalla hätäilemisellä ja turhalla liehakoimisella tai osoittamalla turhaa arkuutta tahi pöyhkeyttä pilanneet asioitamme. Sillä naapurisuhteitten hoito on jokaiselle maalle ainoa todella vaikea ulkopoliittinen tehtävä: se kysyy politiikan johtajilta suurta rehellisyyttä ja kaukonäköisyyttä ja kansalaisilta uskoa itseensä ja maahansa.”

”Mutta samoin kuin taloudellisessa maailmassa vallitsee raudankova laki, joka määrää, että jokaisen on valvottava ja hyvin hoidettava omat asiansa, samoin on laita kansojen. Jos kansa tahtoo elää, on sen silmät avoinna ankarasti ponnisteltava, taisteltava ja valvottava, että kaikki on kunnossa. Valtakunnat ovat ylläpidettävissä vain niillä keinoin kuin suuri englantilainen valtiomies lordi Beaconsfield opetti kansalleen, vain niitten samojen ominaisuuksien avulla, joilla valtakunnat on luotu, nimittäin urhollisuuden, kurin, kärsivällisyyden ja päättäväisyyden avulla, kunnioittamalla yleisiä oikeuksia ja huolehtimalla kansakunnan eduista. Tämä on ainoa keino ja ainoa tie kansoille.” *

* Hackzell 1940.

Poikkeusaikana klubin jäseneksi

TEKSTI Atte Isoaho | KUVA Atte Isoahon kotialbumi

Kohta on kulunut vuosi siitä, kun maailman terveysjärjestö WHO julisti koronaviruksen maailmanlaajuisesti pandemiaksi. Vuosikautia mahdollinen maailmanlaajuinen viruspanemia oli mainittu eritasoisten varautumissuunnitelmien sivulauseissa, mutta kukaan ei varmasti odottanut tilannetta, jossa nyt olemme eläneet. Kyseessä oli niin kutsuttu musta joutsen, jonka mahdollisesta tulosta me kaikki olimme tietoisia, mutta emme uskoneet niin ikinä käyvän.

Kuluva vuosi on saanut monet meistä mietteliäiksi, ja kukin on varmasti tarkastellut tahollaan omaa toimintaansa ja kenties tehnyt jonkinlaista henkilökohtaista tilinpäätöstä elämästään ja suhteestaan esimerkiksi läheisiinsä. Omalla kohdallani olen miettinyt laajasti muutosta.

Muutos on sana, joka esiintyy miltei jokaisessa tulevaisuuteen katsovassa skenaariossa ja havainnekuvasa. Uutisia katsoessa, ja varsinkin näin koronan aikana sanalta ei voi välttyä. Olen ilolla pannut merkille, että muutoksella voi olla positiivisia vaikutuksia. Esimerkiksi koronavirusrokotteen kehittäminen näinkin lyhyessä aikataulussa ei olisi ollut mahdollista ilman Euroopan unionia ja muutosta tieteellisessä yhteistyössämme. Tässä kohdin on sanottava, että muutos auttoi meitä.

Olen kuluvan vuoden aikana pohtinut, että ihmiskunta on elänyt muutoksen keskellä oikeastaan koko olemassaolonsa ajan. Nykymaailmassa muutos leviää nopeammin ihmisten tietoisuuteen alati lisääntyvien sosiaalisen median alustojen ansiosta. Kasvavalla osalla maailman väestöstä on taskussaan laite, joka yhdistää eri taustojen ja katsojien ihmiset toisiinsa alle sekunnissa - älypuhelin. Mainitulla laitteella voi-

daan nykypäivänä kaataa diktatuureja, olla yhteydessä toisella puolella maailmaa asuviin ystäviin ja edistää ihmisten välistä vuoropuhelua, puhumattakaan mahdollisuudesta tilata Michelin-tähden tasoista ruokaa suoraan kotiovelle.

Kun olen itse ehtinyt kypsään 26 vuoden ikään, voin todeta ainakin oman elämäni olleen elämistä enemmässä määrin alati muuttuvassa maailmassa. Saa-vuoin itse tähän maailmaan keskosena, joten olin jo ensi henkäisystäni lähtien ainakin vanhempien silmissä osa laajempaa muutosta. Tilanteeni on tuollain aiheuttanut varmasti huolta, mutta siitäkkin on selvitty.

Siirtyessäni kouluun olimme päässeet osaksi kokonaisuutta, josta sodan jälkeisessä Suomessa oli pystytty vain haaveilemaan. Suomi oli viimein osa jotain itseään suurempaa ja aito länsimaa EU:iin liittymisen ansiosta. EU-jäsenyys näkyi jälleen muutoksena ja saimme uudet koulukirjat, joissa markat oli korvattu euroilla.

Aika kului, muutos lisääntyi. Kaksoistornit kaatuivat. Kiina on ottanut yhä isomman roolin globaalissa politiikassa oikeastaan kenenkään puuttumatta havaittuihin epäkohtiin. Vakavien aiheiden ohella mainittakoon jotain hyväkin: Suomi on voittanut

jääkiekon maailmanmestaruudet vuosina 2011 ja 2019.

Vuosi sitten valmistuin teologian maisteriksi. Muutos sekin. Päähän oli kaadettu oppia monta vuotta ja tuli aika juhlistaa saavutusta. Korona kuitenkin esti tämän ja juhlat jäivät pitämättä, kuten monella muulla suomalaisella vastavalmistuneella. Taas oltiin keskellä muutosta ja oli pohdittava, miten tästä eteen päin? Viime kesänä, kun minulta kysyttiin, kiinnostaisiko Suomalaisen Klubin jäsenyys, jouduin aidosti pohtimaan asiaa.

Huomasin pohtivani kysymystä siitä, mitä 1800-luvulla perustettu Luku- ja Konversationi – klubbi Helsingissä voisi antaa 26-vuotiaalle vuonna 1994 syntyneelle helsinkiläispojalle. Nyt tovin jäsenenä olleena voin todeta, että paljonkin. Tärkein oli huomata miten klubilta voi saada jotain, jos on sille itse valmis antamaan. Koronan aikana olenkin mielelläni siirtänyt omat lounastapaamiseni ja illanviettoni Klubille. Klubin tiloissa pystyn tapaamaan ystäviäni koronaturvallisesti esitellen heille maailmaa, joka on nykyään aika vieras monelle sukupolveni edustajalle. En malta odottaa aikaa, jolloin palaamme normaaliin - sekin on taas itsessään muutos.

KESKITY KLUBIIN JA MUUHUN TÄRKEÄÄN. JÄTÄ ISÄNNÖINTI ISÄNNILLE.

Täyden palvelun Isännät huolehtii kiinteistönne hallinnosta, taloudesta, tekniikasta ja arvon kehittämisestä.

Pyydä tarjous: [isannat.fi](https://www.isannat.fi)

Isännät Klubin vieressä:
Kansakoulukatu 5 B 14, 00100 Helsinki
Puh: 010 8383 400

 ISÄNNÄT OY
ISÄNNÖITSIJÄTOIMISTO

45 vuotta luotettavaa isännöintiä

ISA-auktorisoitu
isännöintiyritys

Koronavuoden muistoja

TEKSTI Lasse Kempas | KUVA Lasse Kempaksen kotialbumi

Minun maailmani seisahtui aamulla 16.3.2020. Olin nukkunut yöni levottomasti ja jahkaillut mielessäni, että teenkö velvollisuuteni ja osallistun yhtenä vetäjänä Helsingin Suomalaiselle Klubille kaa- vailtuun taideseminaariin niin kuin Klubin virallisessa ohjelmassa ilmoitettiin.

Pääkaupunkiin oli maailmalta ranta- tautunut salaperäinen, hengenvaarallinen tauti, joka levisi näkymättömänä kulovalkean tavoin. Tuskailluni loppui aamulla avattuani tietokoneen ja luettuani lyhyen ilmoituksen: Klubi sulkeutuu tänään koronapandemian vuoksi. Kaikki ohjelmat peruuntuvat huomisesta alkaen ainakin syksyyn asti. Allekirjoittajana Klubin johtokunta.

Oli kuin kivi olisi tippunut sydä- meltäni. Kalenteri lurahti kerralla tyhjäksi. Minnekään ei tarvinnut eikä voinut mennä. Nyt olin todella vapaa taiteilija ilman arjen kahleita. Voisin tehdä juuri sitä, mikä huvittaa. Ilo ja riemu täyttivät sydämeni. Olo oli lähes autuaallinen. Nyt saatoin toimia kerrankin ilman erilaisia rasitteita ja arjen velvollisuuksia.

Tuota kuherruskuukautta kesti oman aikansa, mutta sitten alkoi vilkkua myös kolikon toinen puoli. Oloimme halunneet vaimoni kanssa tavata lasten perheitä ja lastenlapsia oli ikävä. Tunne oli molemminpuolinen. Pelkkä puhelin ei korvannut tapaamista.

Niinpä eräänkin kerran kutsuimme tyttäremme perheen Maskusta lounaalle meille. Menettely oli seuraava: Kannoin pöydän ja tuolit tulijoille olohuoneem- me ikkunan edessä olevalle patiolla. Vas-

taavasti olohuoneeseen, akvaarion sisä- puolelle tuli pieni pöytä ja kaksi tuolia. Sieltä mummi ja vaari yrittivät lasin läpi ilmaista itseään voimakkaasti suitaan au- koen niin kuin kalat. Ruokailijat ulkona tekivät samoin. Opettelimme selkeää ar- tikulointia ja puheen lukemista huulilta. Humoristista esitystä saattoi tehostaa kä- simerkein. Asiat tulivat hyvin ymmärre- tyiksi mykkien puheen alkeita käyttäen.

Käsittämättömän vapauden seurauk- sia alkoi näkyä myös konkreettisesti mm. mökillä puuhailun tuloksena. Voin huo- lettomasti seurata pilven päältä, kuinka Kaurasten saunan piipusta tupruaa savu vielä 40:n vuoden kuluttua. Itse olisin silloin 113 v. Liiteri on ollut näin täynnä klapeja ainoastaan isäni uurastuksen jäljil- tä. Pystyin myös kaikessa rauhassa maa- laamaan vuoroaan odottelevia tilaustöitä. Sekin oli yhtä juhlaa.

Kun ihmisiä ei voinut tavata nokik- kain- paitsi etäisyudet säilyttäen, lisääntyi kännykän käyttö huomattavasti ja monet kauempana olevat ystävytydet tuli aktivoi- tua. Aivan uusi löytö oli ryhmäpuhelu videolla. Nuoret ja lapsethan ovat mesta- reita tällaisissa asioissa. mutta oppivatpa vanhatkin koirat vielä uusia temppuja. Mummi pystyi melkein halaamaan pik- kuisia. Yhteys ja läheisyys molemmin puolin oli käsin kosketeltavaa.

Joulukin vietettiin etänä niin meil- lä kuin lukemattomissa muissakin per- heissä. Aattona oli viritetty studioyhteys Maskun, Helsingin ja Rauman olohuo- neiisiin. Joulurauhanjulistuksen jälkeen kokoonnuimme kaikki kuuntelemaan

jouluevankeliumia, minkä poikamme luki Helsingissä. Sen jälkeen lauloimme yhdessä Enkeli taivaan ja sitten tyttären- tytär soitti Maskussa pianolla joululau- lun. Miniä ja tyttäremme toimivat juon- tajiina suunnittelemansa ohjelmarunon pohjalta. Kaikki eteni hienosti niin kuin koulun joulujuhliissa ja esiintyjät vaihtui- vat. Oli aivan kuin olisimme olleet yh- dessä salissa. Sitten kukin perhe keskittyi jouluruokailuun ja omaan oloonsa.

Illalla otettiin vielä toinen yhteys. Sil- loin lapset esittelivät tohkeissaan saamiaan lahjoja. Kylläisinä kaikki jatkoivat omia puuhiaan ja kellistyivät aikanaan yöpuulle.

Mummi ja vaari laitoivat olohuoneen hämärässä ja kuusen tuoksussa levysoitti- meen vanhan rahisevan joululevyn, mikä oli tulvillaan muistoja. Sitä kuunnellessa vaari otti esille konjakkilasit ja mummi toi keittiöstä kahvia sekä konvehtirasian. Kiitollisena joulun lapselle ja elämälle nautimme rauhallisesta tunnelmasta kah- vin, konvehdin ja pienen konjakin kera. Taustalla lauloi kuoro vaimeasti: Jouluyö, juhlayö, päättynyt kaikk on työ. Kaks vain valveill on puolisoa, lapsen herttaisen nuk- kuessa seimikätkyessään, seimikätkyessään.

Raumalla 15.1.2021 klo 05.40

Henkinen huoltovarmuus

Suomalainen tiedeakatemia (STA) kokosi monitieteisen asiantuntijaryhmän esittä- mään näkemyksensä kriisinkestävyydestä koronapandemian oppien nojalla. Eli tut- kailemaan hieman kauemmas kuin aivan lähimpään tulevaisuuteen.

Median ongelmanahan on se, että tällaisessa kriisitilanteessa katse on usein aivan lähitulevassa, koska itse tilanne vaatii huolellista seuranta. Näköala kapenee ja ly- henee. Hyvä esimerkki tästä on se, kuinka suhtaudumme rokotteiden saatavuuteen. Vähälle huomiolle jää se, että rokotteita pystyttiin kehittämään poikkeuksellisen no- pealla aikataululla, koska huomio kiinnittyi siihen, etteivät rokotetositukset olekaan toteutuneet luvatussa aikataulussa.

Monitieteinen asiantuntijaryhmä muistuttaa siitä, ettei tällainen viruspandemia ole irrallinen tapahtuma, vaan se liittyy kaikkeen ympärillä tapahtuvaan, kuten ilmas- tonmuutokseen ja luonnon kantokyvyn ylittämiseen. Näiden seurauksena ihminen altistuu entistä pahemmin muun muassa virusten leviämislle.

Me olemme varautuneet tällaisiin globaaleihin kriiseihin huonosti. Paljon enem- män huomiota ja rahaa käytetään sinänsä tarpeelliseen sotilaalliseen puolustuskykyyn, jossa uhkakuvat ovat selkeämpiä ja päätöksenteko omissa käsissä.

Sen sijaan ilmastonmuutos ja luonnon ylikuormitus ovat uhkia, jotka toteutuvat osittain sen vuoksi, että niiden torjunta vaatii kaikkien maapallon maiden yhteisiä ponnistuksia. Se ei tahdo onnistua, sillä valtioiden välinen epäluottamus estää sen. Aina joku vetää välistä kuvitellen saavansa itselleen hyötyä.

Merkittävä muutos tapahtui Yhdysvaltain presidentinvaihdoksen myötä. Kun Donald Trumpin aikana sisällä oli koko ajan pelko siitä, ettei vain tapahtuisi jota- kin vielä hirveämpää, Joe Bidenin astuttua valtaan tuntuu, että maailmanpolitiikan ennakoitavuus parantui merkittävästi. Se on ensimmäinen askel luottamuksen ra- kentamisessa ja merkittävä tekijä, kun pyritään löytämään keinoja muun muassa ilmastonmuutoksen hillitsemiseen.

Heti Bidenin valtaannousun jälkeen suuret pankit ovat tehneet päätöksiä siitä, että ne pyrkivät toiminnassaan, myös lainakannassaan, toteuttamaan Pariisin ilmasto- sopimuksen asettamia tavoitteita. Tämä on iso askel, sillä pankit ryhtyvät vaatimaan laina-asiakkailtaan suunnitelmia hiilineutraaliudesta. Muutos on sen vuoksi suuri, että nyt siirrytään sanoista tekoihin.

STA:n asiantuntijaryhmä nosti materiaalisen huoltovarmuuden rinnalle henkisen huoltovarmuuden. Se syntyy henkisestä hyvinvoinnista, joka mahdollistaa sen, että pystyy säilyttämään turvallisuudentunteen samalla, kun pystyy katsomaan maailmaa realistisesti. Suomen vahvuutena on hyvä koulutus ja sivistys. Myös taiteen merkitys henkisen hyvinvoinnin ylläpitäjänä on tärkeää.

Lukiessani asiantuntijaryhmän kannanottoa ajattelin, että Helsingin Suomalainen Klubi on erityisen hyvä esimerkki henkisen huoltovarmuuden ylläpitäjästä, sillä Klubilla yhdistyvät mielekäs harrastaminen, vapaa-ajan vietto, sivistys ja kulttuuri sen kaikissa muodoissaan. Näillä eväillä vastoinkäymisiä kykenee kestämaan ja ne jopa voittamaan.

Heikki Hakala, päätoimittaja

*Elämänmakuisia
koteja*

” Johtoajatuksemme on toteuttaa palveluja ja asumisympäristöjä, joita olisimme valmiita tarjoamaan omille omaisillemme.

Ilman
jonoja!

Kun asuminen kotona ei enää ole mahdollista

Hoivakodeissamme eletään arkea turvallisessa ja kodikkaassa ympäristössä. Mahdollistamme asukkailemme omannäköisen yhteisöllisen elämän, jossa tuetaan asukkaiden omia taitoja ja hyvinvointia.

Hoivakotiin joustavasti palvelusetelillä

Voitte tulla asukkaaksemme myös Helsingin ja Espoon palvelusetelillä ilman jonoja.

Villa Kivi
Kiviojantie 12
04430 Järvenpää

Pajuhovi
Ruutitynnyrinkuja 1
03100 Nummela

Villa Amanda
Amandantie 2
02400 Kirkkonummi

Asukaspaikkatiedustelut: Aija Jacobsson | aija.jacobsson@seniorikodit.fi | puh. +358 50 590 2523

UUDENMAAN
SENIORIKODIT